ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡσυνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτικῶς:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ
ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου. Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ ΙΑ' — ΑΡΙΘ. 336

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),
τῇ 19ῃ Ἰουλίου 1916.

Ο ΛΑΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΛΗΡΟΣ ΕΙΣ ΠΡΟΣΟΧΗΝ

Ὁ αἰφνίδιος θάνατος τοῦ πρὸς Κύριον ἀποδημήσαντος Ἀρχιεπισκόπου ἐπῆλθεν ἐν ᾧ χρόνῳ ἐπίκεινται αἱ ἐκλογαὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Κυπρ. λαοῦ ἐν τῷ Νομοθ. Συμβουλίῳ, καὶ οὕτω κλῆρος καὶ λαὸς καλοῦνται, κατὰ τὸν αὐτὸν σχεδὸν χρόνον, νὰ ἐκλέξωσι τούς τε πολιτικοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν καὶ τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα ἐν τῇ Κυπριακῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀμφότερα δὲ τὰ δικαιώματα ἅτινα καλεῖται νὰ ἐξασκήσῃ ὁ τόπος κέκτηνται μεγίστην σπουδαιότητα, καὶ ταύτην ὀφείλει πᾶς λαϊκὸς καὶ κληρικὸς ν' ἀναμετρήσῃ εὐσυνειδήτως καὶ ἀναλογισθῇ τὴν βαρυτάτην εὐθύνην ἣν ὑπέχει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Πατρίδος ἐξασκῶν τὰ δικαιώματα ταῦτα.

Καταβάλλονται προσπάθειαι, διὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς, ὅπως μὴ ἐκτεθῶσι περισσότεροι τοῦ νενομισμένου ἀριθμοῦ ὑποψηφίων καὶ ἀποτραπῇ οὕτω ἡ ψηφοφορία, ἥτις παρέχει πάντοτε πράγματα καὶ ταραχήσεις εἰς τοὺς ὑποψηφίους.

Οὐδεὶς ἐπὶ τούτῳ δύναται νὰ κακίσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους, θέλοντας ν' ἀποφύγωσι τὸ ἐπίπονον ἔργον τῆς ψηφοθηρίας, καὶ ἐπιζητοῦντας ἄνετον καὶ εὔκολον ἐπάνοδον εἰς τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον.

Θεωρεῖται ἐξίσου τετιμημένος νικητὴς ὁ κατερχόμενος εἰς τὴν παλαίστραν καὶ μὴ εὑρίσκων ἐκεῖ ἀνταγωνιστήν. Τὸ λυπηρὸν εἶνε ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἀνταγωνισταί, καὶ τοῦτο ἐμφαίνει, ὅτι, παρὰ τὴν συντελεσθεῖσαν ἐν πᾶσι πρόοδον παρ' ἡμῖν, δὲν παρεσκευάσθησαν καὶ δὲν παρασκευάζονται ἔτι ἱκανοὶ ἀγωνισταὶ διὰ τὸ στάδιον τῶν πολιτικῶν καὶ ἐθνικῶν ἀγώνων ἐν τῇ Νήσῳ ταύτῃ.

Ὅπως ἠθέλομεν οἰκτίρῃ πόλιν τινὰ μὴ παρουσιάζουσαν ἀγωνιστὰς εἰς Παγκυπρίους ἀγῶνας, ἐξ οὗ φαίνεται ὅτι οὐδόλως θεραπεύεται ἡ γυμναστική, οὕτω θὰ ἦτο ἄξια οἴκτου ἡ Ἐπαρχία καὶ ἡ Νῆσος ὅλη, μὴ ἔχουσα νὰ ἐπιδείξῃ πλείονας τῶν ἑνὸς ὑποψηφίων διὰ τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον, διότι τοῦτο θὰ ἐνέφαινεν ἀπελπιστικὴν λειψανδρίαν ἢ πολιτικὴν ἀνανδρίαν.

Ἡ ἔλλειψις ἀνταγωνισμοῦ περὶ τὰ πολιτικὰ ἀξιώματα—καὶ νοοῦμεν ἀνταγωνισμὸν ἔντιμον καὶ εὐγενῆ—εἶνε πολὺ ἐπιζήμιος εἰς τὴν πολιτικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ λαοῦ, ὅστις ἐκὼν ἀκὼν ἀπέχεται τῆς ἐξασκήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς τῶν ἀντιπροσώπων του, καὶ ἀπόλλυται μία σημαντικὴ εὐκαιρία τῆς εὐρείας ἀναπτύξεως τῶν διαφόρων πολιτικῶν καὶ ἐθνικῶν ζητημάτων πρὸς τὸν ψηφοφόρον λαὸν ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων καὶ τοῦ τύπου.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ὅπως ἀποτραπῇ ἡ ψηφοφορία κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται μορφήν, ἀξιοκατάκριτος δὲ μόνον εἶχε ὅσοι δυνάμενοι ν' ἀμφισβητήσωσι τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ λαοῦ καὶ ν' ἀξιώσωσιν ὅπως ὑπηρετήσωσι τά τε συμφέροντα καὶ ἰδεώδη τοῦ τόπου κάλλιον τῶν ἄλλων, ἀποφεύγουν ν' ἀναλάβωσι τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα.

Καταγγέλλομεν, ὅμως, ἄλλως ἐνεργείας, αἵτινες τείνουσι ν' ἀφαιρέσωσι τὸν κλῆρον καὶ τὸν λαὸν δικαίωμα ὑψηλὸν ἅμα καὶ ἱερὸν, τὴν ἐκλογὴν νέου Ἀρχιεπισκόπου. Ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς κηδεύσεως τοῦ πρὸς Κύριον ἀποδημήσαντος Πρωθιεράρχου ἤρξαντο διαβούλια καὶ συνεδριάσεις μυστικαὶ μεταξὺ ὀλίγων καὶ ὡρισμένων προσώπων οὐχὶ ἴσως πρὸς ἐκλογὴν τοῦ ἁρμοδιωτάτου διὰ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ἀξίωμα, ἀλλὰ πρὸς συμβιβαστικὸν συνδυασμὸν φιλοδοξιῶν καὶ ὑπολογισμῶν πολιτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν, ὅστις οὐδὲν προοιωνίζεται ἀγαθὸν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐνέργεια αὕτη δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς καταστρατήγησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκλογῆς ὑπὸ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, καὶ ἡ συστηματικὴ πρὸς τοῦτο ἐνέργεια δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς πολιτικῆς καὶ Ἐκκλησιαστικῆς διαπαιδαγωγήσεως ἀμφοτέρων.

Μεγάλην κέκτηται ἀξίαν τὸ ἐν τῇ Κυπριακῇ Ἐκκλησίᾳ περισωθὲν ἀρχαιότατον δικαίωμα τοῦ λαοῦ πρὸς ἐκλογὴν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων αὐτοῦ, διότι οὕτω συνάπτεται συμβόλαιον μεταξὺ λαοῦ καὶ ἐπισκόπων, κεκλημένων ἁ ποιμάνωσι τὸ πνευματικὸν ποίμνιον αὐτῶν οὐχὶ ὡς ἀγέλην ἀλόγων ζῴων ἢ ἀνδραπόδων ἀλλὰ λογικῶν ὄντων ἑκουσίως ταξάντων αὐτοὺς ἡγέτας καὶ διδασκάλους καὶ ἀναγνωρισάντων αὐτοὺς πατέρας πνευματικούς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, πιστῶς τηροῦσα τὸ γνήσιον καὶ ἄδολον πνεῦμα τοῦ χριστιανισμοῦ, διετήρησεν ἀκέραιον τὸν δημοκρατικὸν χαρακτῆρα αὐτῆς, καὶ ὅπου καὶ ὁσάκις ἀπέβαλεν αὐτόν, μεγάλη προσεγένετο ἐκκλησιαστικὴ καὶ ἐθνικὴ ζημία.

Ἐκεῖ ὅπου ὑπὸ περιστάσεων ἐξαιρετικῶν ἀπέβαλεν ὁ λαὸς τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων του, προσέλαβον οὗτοι ἦθος καὶ ὕφος δεσποτικὸν καὶ μετῆλθον πρὸς τὸν λαὸν πολιτείαν τοῦτ' αὐτὸ δεσποτικὴν καὶ ἀπολυταρχικήν, πόσον δὲ τοῦτο ἐζημίωσε τὸ ἔθνος καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, μαρτυροῦσι τὰ ἐν Συρίᾳ καὶ Παλαιστίνῃ καὶ τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ τραύματα κατὰ τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας.

Ὅσα σήμερον τεκταίνονται κατ' ἰδίαν καὶ εἰς διαβούλια μυστικὰ πιστεύομεν ὅτι τεκταίνονται μετ' ἀγαθοῦ συνειδότος, λανθάνουσιν ὅμως τοὺς διαβουλευομένους αἱ θλιβεραὶ συνέπειαι τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Προσπάθειαι, ὡς εἴπομεν, καταβάλλονται, ὅπως ἐπιτευχθῇ συνδυασμὸς φιλοδοξιῶν καὶ ὑπολογισμῶν μεταξὺ τῶν ἱκανῶν ὑποψηφίων, οὕτως, ὥστε ἄριον καλούμενοι ὅ τε κλῆρος καὶ ὁ λαὸς νὰ ἐκλέξωσι τὸν μέλλοντα Ἀρχιεπίσκοπον, νὰ ἔχωσιν ἕνα μόνον ὑποψήφιον, ὅστις κατ' ἀνάγκην θὰ ἀναδειχθῇ ἀνώτατος Ἐκκλησιαστικὸς Ἄρχων, παρὰ τὴν θέλησιν ἴσως καὶ τὴν γνώμην κλήρου καὶ λαοῦ.

Ὑποκαθίσταται οὕτω ἡ θέλησις καὶ ἡ γνώμη εὐαρίθμων προσώπων εἰς τὴν ψῆφον καὶ τὴν γνώμην ὁλοκλήρου τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ.

Ἡ τοιαύτη ἐνέργεια ἐμφαίνει ὀλιγαρχίαν ἀντικειμένην εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ εἰς τὰ ἐκ παραδόσεως μακροτάτης δημοκρατικὰ ἤθη τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, παραβλάπτει δὲ σπουδαίως τὴν πολιτικὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος.

Ἕτερον ἐκ τούτου προκύπτει κακόν, ὅτι οἱ ἑκάστοτε ὑποψήφιοι ὀφείλουσι νὰ ἐπιζητῶσι τὴν βοήθειαν καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ὀλίγων καὶ ἰσχυρῶν ἑκάστοτε, καὶ ἐπὶ τούτων στηρίζοντες τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῶν, θὰ μετέρχωνται ὅσα θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα πρὸς κατάκτησιν τῆς εὐνοίας τούτων, ἀναλαμβάνοντες δὲ οὕτω τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα, εἶνε βεβαρημένοι δι' ὑποχρεώσεων πρὸς τοὺς ὀλίγους καὶ πρὸς τούτους μόνον προσέχουσιν, ἀδιαφοροῦσι δὲ πρὸς τὸν κλῆρον καὶ τὸν λαόν, οἵτινες ἑκόντες ἄκοντες, ὡς ἀγέλη ἀπεδέχθησαν αὐτὸν ὡς ἐπίσκοπον ἢ Ἀρχιεπίσκοπον.

Ὅσοι μετέχουσι τῶν κατ' αὐτὰς μυστικῶν διαβουλίων ὅλως ἀφιλοκερδῶς μετὰ τῆς βελτίστης συνειδήσεως, ὡς ἀναλογισθῶσιν ἡλίκης βλάβης γίνονται πρύξενοι εἰς τὸν κλῆρον καὶ τὸν λαὸν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου συντελοῦντες εἰς τὴν οἱονεὶ κατάργησιν τοῦ πολυτίμου δικαιώματος τῆς ἐλευθέρας ἐκλογῆς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἀρχόντων. Τῆς ὀλιγαρχικῆς, ὡς εἰπεῖν, ἐκλογῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῶν προϊσταμένων αὐτῆς τὰς θλιβερὰς συνεπείας ἔχομεν ἓν τε τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἔθνους καὶ νέας καὶ συγχρόνους, ὥστε νὰ μὴ δικαιολογῆται οὐδεμία περὶ τούτων πλάνη, καὶ εἰς ταύτας προκαλοῦμεν τὴν προσοχὴν τῶν μετ' ἀγαθοῦ συνειδότος διαβουλευομένων ἐναντίον τῶν δικαιωμάτων κλήρου καὶ λαοῦ.

Ἂς μὴ λησμονῶσιν οἱ διαβουλευόμενοι ὡς διαβουλεύονται, ὅτι ἡ Νῆσος αὕτη διατελεῖ ὑπὸ ἰδιαζούσας πολιτικὰς καὶ ἐκκλησιαστικὰς συνθήκας, καὶ ὕψιστον συμφέρον ἐθνικὸν καὶ πολιτικὸν ἐπιβάλλουσιν ὅπως ὁ λαὸς διαπαιδαγωγῆται καὶ μορφῶται πολιτικῶς καὶ ἐθνικῶς κατὰ τρόπον τοιοῦτον, ὥστε νὰ γένηται ἱκανὸς ἐν πάσῃ περιπτώσει καὶ ἀντὶ πάσης θυσίας νὰ διεκδικῇ τὰ δίκαια καὶ τὰ ἰδεώδη του.

Τοῦτο δὲ δὲν ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς συστηματικῆς ἀποχῆς ἀπὸ τῆς ἐξασκήσεως τῶν δικαιωμάτων, ἀλλά, τοὐναντίον, ἀπὸ τῆς ζηλοτύπου καὶ ἀπαιτητικῆς ἐξασκήσεως τούτων.

Δὲν πρέπει οὐδὲ συμφέρει εἰς τὰ δίκαια καὶ τὰ ἰδεώδη τῆς Νήσου, ὑφ' ἃς αὕτη διατελεῖ ἰδιαζούσας συνθήκας, νὰ φαίνεται ὁ λαὸς αὐτῆς ἀνίκανος νὰ ἐξασκῇ στοιχειώδη ἀνθρώπινα δικαιώματα καὶ νὰ ἐπικρατῇ παρὰ τοῖς κρατοῦσιν ἡ γνώμη ὅτι ἄγεται καὶ φέρεται οὗτος ὑπὸ ὀλίγων μόνον ἀνθρώπων.

Μεγίστην εὐθύνην ἀναλαμβάνουσι διὰ ταῦτα οἱ ἀξιοῦντες ἐν μυστικοῖς διαβουλίοις, ν' ἀφαιρέσωσι τὸν κλῆρον καὶ λαὸν ὑψηλὰ καὶ ἱερὰ δικαιώματα, νὰ ἐπιβάλωσι δὲ πιθανῶς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἄρχοντας οὐχὶ διὰ τῆς ἐλευθέρας καὶ ἀνεπηρεάστου γνώμης καὶ ψήφου τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ.

Ἐπὶ τῶν διαβουλίων τούτων καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἀποφάσεων ἐξ αὐτῶν προκαλοῦμεν σύντονον τὴν προσοχὴν τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἵνα ἐν καιρῷ δείξωσιν ὅτι ὁ Κυπρ. λαὸς δὲν εἶνε ἀγέλη λιβυκῶν ἀνδραπόδων.

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΡΕΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΥ

Ὁ «Ἐκκλ. Κήρυξ» ἐνῷ ἀναγνωρίζει ὅτ. ἐγένετο μονομερὴς καὶ ἐσπευσμένη πως ἡ ἵδρυσις τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου (Ἴδε τεῦχος 109ον σελ. 321) πειρᾶται νὰ δικαιολογήσῃ αὐτὴν δημοσιεύων ἐπιστολὴν τοῦ Ἁγ. Κιτίου πρὸς τὸν ἄρτι πρὸς Κύριον ἀποδημήσαντα Ἀρχιεπίσκοπον ὑπὸ ἡμερ. 16 Ἰουλίου 1916, εἰς ἣν δῆθεν μὴ τυχὼν ἀπαντήσεως «πρὸς ἀποφυγήν, ἴσως, δυσαρεσκείας εἴτε τῆς Λευκωσίας ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς, εἴτε τῆς Λάρνακος, ἐν περιπτώσει ἀπορρίψεως (αὐτόθι σελ. 327). Ὁ «Ἐκκλ. Κήρυξ» φαίνεται λησμονήσας ὅσα δημοσιεύθησαν δημοσιογραφικῶς μεταξὺ τῆς Α. Μακαριότητος καὶ τῆς Α. Πανιερότητος, καθ' ἃ ἡ Α. Μακαριότης ἐδικαιολόγησε τὴν βραδύτητα ἀπαντήσεως εἰς τὴν ἐπιστολὴν τῆς Α. Πανιερότητος, ἕνεκα τῆς ποιμαντικῆς περιοδείας καὶ διότι δὲν ἐπίστευεν ὅτι ἡ Α. Πανιερότης θὰ προέβαινε τόσον ἐσπευσμένως, εἰς οὕτω μονομερῆ ἐνέργειαν, γνωστοῦ ὄντως αὐτῇ ὅτι καὶ ἡ Α. Μακαριότης καὶ οἱ ἄλλοι Μητροπολῖται εἰργάζοντο πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν οἰκονομικῶν πόρων τοῦ μελετωμένου Ἱεροδιδασκαλείου.

Δὲν δύναται ἄρα νὰ ἀποκρούσῃ ἡ Α. Πανιερότης τὴν δικαίαν αἰτίασιν ὅτι ἐνήργησε μονομερῶς καὶ ἐσπευσμένως εἰς ἵδρυσιν Ἱεροδιδασκαλείου, ἐν τῇ γενέσει του ἀναπήρου, καὶ διὰ τοῦτο καταδεδικασμένου, παρ' ὅλην τὴν ζέσιν τῆς Α. Πανιερότητος πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ.

Δὲν ἀνεμένομεν νὰ διαχθῶμεν παρὰ τοῦ «Ἐκκλ. Κήρυκος» τὴν ἀπὸ τῆς γεωγραφικῆς θέσεως καὶ τῆς ἐθνολογικῆς συστάσεως μεγάλην ἐθνικὴν ἀποστολὴν τῆς Κύπρου ὡς πρὸς τὰς ἐναντι γειτονας χώρας καὶ τῆς τῶν ἀνωτέρων ἐκπαιδευτηρίων αὐτῆς, διότι περὶ τούτων δημοσίᾳ ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν πολλὰ πολὺ πρὶν διαλογισθῇ τὴν Κύπρον ἡ Α. Πανιερότης. Ἀναγνωρίζων ὅμως τὴν ἀποστολὴν ταύτην τῶν ἀνωτέρων ἐκπαιδευτηρίων τῆς Νήσου ὁ «Ἐκκλησ. Κῆρυξ» ἀντιφάσκει ὑποστηρίζων τὴν μονομερῆ λειτουργίαν καὶ διαχείρισιν τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ὑφ' ἑνὸς Μητροπολίτου καὶ ἔξω τῆς Κυπρ. πρωτευούσης.

Ἐὰν τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον, καὶ μετὰ τῶν ἄλλων ἀνωτέρων ἐκπαιδευτηρίων, οὕτως εὑρεῖαν κέκληται νὰ ἐκπληρώσῃ ἀποστολήν, πρέπει νὰ διατελῇ τοῦτο ὑπὸ τὴν κοινὴν διαχείρισιν καὶ ἐποπτείαν τῆς Ἱ. Συνόδου, ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἵνα δὲ καταρτισθῇ πλήρες καὶ ἄρτιον περὶ τε τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ περὶ πάντα τἄλλα διδακτικὰ μέσα, ἐπιβάλλεται ἡ μεθίδρυσίς του εἰς Λευκωσίαν ἵνα ἔχῃ κοινὰ μετὰ τῶν ἀνωτέρων ἐκπαιδευτηρίων πάντα ταῦτα, ἅτινα δύνανται ν' ἀποβῶσι πληρέστερα καὶ ἀρτιώτερα καὶ ταῦτα ἀντὶ δαπάνης μικροτέρας. Ἀνεπτύξαμεν ἄλλοτε τὰ πλεονεκτήματα τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀνωτέρων Ἐκπαιδευτηρίων ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ περιττὸν θεωροῦμεν νὰ ἐπαναλάβωμεν ταῦτα ὧδε.

Ἀρνεῖται ὁ «Ἐκκλ. Κήρυξ» ὅτι τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον, ὑπὸ τὴν μονομερῆ διαχείρισίν του ἀνταγωνίζεται πρὸς τὸ Π. Διδασκαλεῖον καὶ ἰσχυρίζεται ὅτι οἱ τρόφιμοί του, ἐφ' ὅσον χρόνον θὰ ἀσκήσωσι τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα θὰ εὑρεθῶσιν ἁπλῶς ἐν εὐγενεῖ ἁμίλλῃ πρὸς συναδέλφους τοῦ Π. Διδασκαλείου. (αὐτόθι σελ. 334).

Παρατρέχει ἐντεῦθεν τὸ γεγονὸς ὅτι ἥ τε Μητρόπολις Πάφου, ἐπικροτοῦντος τοῦ «Ἐκκλ. Κήρυκος» καὶ ἡ Μητρόπολις Κιτίου, ἀπηγόρευσαν εἰς τοὺς διδασκάλους τῆς περιφερείας των τὴν ἐπ' ἐκκλησίας ἑρμηνείαν τῶν ἑκάστοτε εὐαγγελικῶν καὶ ἀποστολικῶν ἀναγνωσμάτων, ἐνῷ ἀκατάρτιστοι μαθηταὶ τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου ἀπεστάλησαν ὡς ἱεραπόστολοι εἰς κήρυγμα ἀνὰ τοὺς ναοὺς τῆς Λάρνακος καὶ τῶν χωρίων. Ἐπὶ τούτοις ὁ «Ἐκκλ. Κήρυξ» κατὰ τρόπον ὅλως ἀντικείμενον εἰς τὴν ἰδιότητά του ὡς περιοδικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐπέρριψε βαρείαν κατὰ τῶν διδασκάλων τοῦ Π. Διδασκαλείου κατηγορίαν ὑπὸ τύπον γενικὸν κατὰ τοῦ ἤθους καὶ τῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς αὐτῶν, καὶ ὅτε ἐπροκαλέσαμεν αὐτὸν νὰ κατονομάσῃ ὡρισμένα πρόσωπα, ἀπέφυγε νὰ τὸ πράξῃ ἐμμείνας εἰς τὴν γενικὴν μορφὴν τῆς κατηγορίας.

Ποῖον δὲ πράγματι εἶνε τὸ ἦθος τῶν τροφίμων τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου καὶ τίς ἡ εὐγενὴς αὐτῶν ἅμιλλα πρὸς τοὺς διδασκάλους τοῦ Π. Διδασκαλείου, ἔρχεται νὰ δείξῃ περιφανῶς πρόσφατον γεγονὸς καὶ ἀπτὴ ἀπόδειξις τῆς ἀτελοῦς μορφώσεως καὶ τῆς ἐλαττωματικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν Ἱεροδιδασκάλων.

Εἷς τῶν δώδεκα πρώτων τελειοφοίτων Ἱεροδιδασκάλων ἐπιδιώκων τὴν θέσιν καλλίστου διδασκάλου ἐν τῷ χωρίῳ του, ἐπενόησε σκευωρίαν τοιάνδε κατ' αὐτοῦ.

Ὁ ἀστυνομ. σταθμάρχης τοῦ χωρίου ἔλαβε καταγγελίαν κατὰ δύο μαθητῶν ἐπὶ κλοπῇ καρπῶν ἔκ τινος κήπου, καὶ ἐζήτησε παρὰ τοῦ διδασκάλου νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς δύο καταγγελθέντας μαθητὰς νὰ ἐξετασθῶσιν εἰς τὸν ἀστυνομ. σταθμόν, τοῦθ' ὅπερ ἔκ καθήκοντος ἔπραξεν ὁ διδάσκαλος.

Ἡ κατηγορία ἀπεδείχθη ψευδὴς καὶ οἱ μαθηταὶ ἀφέθησαν ἀμέσως ἐλεύθεροι. Ὁ Ἱεροδιδάσκαλος ἐνόμισεν εὔκαιρον νὰ δημιουργήσῃ σκάνδαλον κατὰ τοῦ διδασκάλου, καὶ παρέπεισε τὸν πατέρα τοῦ ἑτέρου τῶν κατηγορηθέντων μαθητῶν νὰ διατυπώσῃ κατηγορίαν πρὸς τὸ Ἐκπαιδ. Τμῆμα κατὰ τοῦ διδασκάλου ὅτι παρέδωκε τὸν υἱόν του εἰς τὸν σταθμάρχην, ὅπου ἐδάρη οὗτος ἀνηλεῶς, καὶ τὴν καταγγελίαν συνέταξεν αὐτὸς ὁ Ἱεροδιδάσκαλος.

Τὸ Ἐκπαιδ. Τμῆμα παρέπεμψε τὴν καταγγελίαν πρὸς τὴν Σχολ. Ἐπιτροπείαν ἥτις ἐνήργησε τὴν δέουσαν ἀνάκρισιν καὶ εὗρεν ὅτι ὁ μὲν διδάσκαλος ἐξεπλήρωσε στοιχειωδῶς καθῆκον, ὅπερ καὶ θέλων δὲν ἠδύνατο νὰ παρίδῃ, ὁ δὲ μαθητὴς οὔτε ἐδάρη, οὔτε ἐπεπλήχθη, διότι ἀπεδείχθη ἀθῷος.

Τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος θὰ παράσχωμεν προσεχῶς.

Πολὺ ἀνησυχεῖ ἡμᾶς ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Ἁγ. Κιτίου, ὅπως συνδέσῃ τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον πρὸς τὴν Θεολ. Σχολὴν τοῦ Σταυροῦ, καίτοι διάφορον ἔχει ἑκατέρα τούτων ἀποστολὴν καὶ μᾶς ἀνησυχεῖ διότι ἀναλογιζόμεθά τινας πολὺ θλιβεροὺς καὶ σαπροὺς καρποὺς τῆς Σχολῆς ταύτης.

Εἶνε γνωστὸν ἐν Κύπρῳ, ὅτι Κύπριος τελειόφοιτος τῆς Θεολογ. Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ ὡς ἡγούμενος τῆς Μονῆς Μαθηβᾶ ἠράσθη ἐγγάμου γυναικὸς μετὰ τεσσάρων θυγατρίων καὶ ἀπαγαγὼν αὐτὴν μετὰ τούτων κατῆλθεν εἰς Κύπρον ἀποβαλὼν τὸ μοναχικὸν σχῆμα καὶ προκαλέσας σκάνδαλον.

Ἄλλος ἐπίσης Κύπριος τελειόφοιτος τῆς αὐτῆς Σχολῆς προχειρισθεὶς εἰς Ἀρχιμανδρίτην καὶ διορισθεὶς καθηγητὴς εἰς τὴν αὐτὴν Σχολὴν ἠράσθη διδασκαλίσσης τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις προτεσταντικῆς ἱεραποστολῆς τῶν εὐαγγελικῶν καὶ ἀπήγαγεν αὐτὴν εἰς Ἀμερικὴν ἀποβαλὼν τὸ ἱερατικὸν ~~σχῆμα καὶ ἀσπασθεὶς τὸν~~ προτεσταντισμόν.

Τρίτος, Κύπριος καὶ οὗτος, τελειόφοιτος τῆς αὐτῆς Σχολῆς οὐ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἀπήγαγεν ἐκ Λευκωσίας ἔγγαμον καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τέταρτος εἶνε ὁ τελειόφοιτος τῆς αὐτῆς Σχολῆς καὶ διατελέσας καθηγητὴς τοῦ Ἱεροδιδασκαλείου κ. Βοοζέμβεργ, ὅστις ἀφοῦ ἔγραψε πολλὰς ἀνοησίας περὶ Κασσιανῆς, ἐγκατέλιπε τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖ καὶ προσῆλθεν εἰς τὴν προπαγανδικὴν ἐν Λάρνακι προτεσταντικὴν Σχολὴν τῶν εὐαγγελικῶν τὴν ἐπιλεγομένην εὐφήμως «Ἀμερικανικὴν Ἀκαδημίαν».

Τὰ ἔκτροπα ταῦτα εἶνε ὀλίγα ἐκ πολλῶν ἅτινα γνωρίζομεν θετικώτατα ἐν Κύπρῳ, θρύλοι κυκλοφοροῦσι, καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν ἀλλαχοῦ ὑπὸ τελειοφοίτων τῆς Σχολῆς ταύτης, τοῦθ' ὅπερ δὲν εἶνε βεβαίως τυχαῖον ἀλλὰ ἐμφαίνει κατάστασιν πολὺ νοσηράν, καὶ ἡ ἐπιμονὴ τοῦ Ἁγ. Κιτίου ὅπως συνδεθῇ τὸ Ἱεροδιδασκαλεῖον πολὺ στενῶς πρὸς τὴν ἐν λόγῳ Σχολὴν ἐμπνέει τὸν φόβον μὴ μεταδοθῇ ἡ νόσος καὶ εἰς αὐτό, ἧς πρώτων κρούσμα δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀνωτέρω ἀναγραφεῖσα πρᾶξις τοῦ Ἱεροδιδασκάλου.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΔΑΝΙΑΝ

ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΤΖΕΛΙΚΟ

[Ἡ ναυμαχία αὕτη, γενομένη ὡς γνωστὸν ἤδη τῇ 18)31 Μαΐου 1916 μεταξὺ τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ Γερμαν. στόλου εἶνε ἡ μεγίστη ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ κόσμου, ἂν μὴ κατ' ἀριθμόν, κατὰ τὸ μέγεθος τῶν πολεμικῶν σκαφῶν καὶ τὸν τρομερὸν ὁπλισμὸν αὐτῶν, καὶ διότι κατ' αὐτὴν ἐχρησιμοποιήθησαν τὰ τελειότατα διὰ πάντων τῶν αἰώνων πολεμικὰ μηχανήματα.

Τηλεγραφικὴν περίληψιν τῆς ναυμαχίας ταύτης ἐδημοσιεύσαμεν ἐν καιρῷ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἀποτελεῖ αὕτη τὸ σημαντικώτατον κατὰ θάλασσαν ἐπεισόδιον τοῦ μεγίστου ἐν τῇ ἱστορίᾳ πολέμου, συνέβη δὲ ἐνταῖς ἡμέραις ἡμῶν καὶ θὰ μελετᾶται ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὑπὸ πασῶν τῶν ἐρχομένων γενεῶν, ἡ πληρεστέρα παρ' ἡμῖν γνῶσις ταύτης εἶνε ἐπιβεβλημένη, θὰ προτρέπομεν δὲ καὶ τοὺς φίλους διδασκάλους ἐν καιρῷ νὰ διδάξωσι περὶ τῆς ναυμαχίας ταύτης τοὺς μαθητὰς αὐτῶν].

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΝΑΥΑΡΧΟΥ

Ναυαρχεῖον,
6 Ἰουλίου 1916 (ν.ἡ.)

Ἡ ἐπομένη ἔκθεσις ἐλήφθη ἀπὸ τοῦ Ναυάρχου Σὶρ Τζὼν Τζέλλικο, G.C.B., G.C.V.O., Ἀνωτάτου Διοικητοῦ τοῦ Μεγάλου Στόλου, ἐκθέτουσα τὴν ἐνέργειαν εἰς τὴν Β. Θάλασσαν τῇ 31ῃ Μαΐου 1916 (ν.ἡ.)

(Iron Duke) Σιδηροῦς Δοῦξ
24 Ἰουνίου 1916.

Κύριε,—Εὐαρεστήθητε νὰ πληροφορήσητε τοὺς Λόρδους ἐπιτρόπους τοῦ Ναυαρχείου ὅτι ὁ Γερμανικὸς τῆς Ἀνοικτῆς Θαλάσσης Στόλος ἤχθη εἰς ἐνέργειαν τῇ 31ῃ Μαΐου 1916 πρὸς Δυσμὰς τῆς Ἰουτλάνδης, ἔξωθι τῆς παραλίας τῆς Δανίας.

Τὰ σκάφη τοῦ Μεγάλου Στόλου, συνῳδὰ τῇ γενικῇ τακτικῇ τῶν περιοδικῶν σαρώσεων τῆς Β. Θαλάσσης, εἶχον καταλίπει τὴν βάσιν αὐτῶν τὴν προτεραίαν, συνεπείᾳ δοθεισῶν παρ' ἐμοῦ ὁδηγιῶν.

Ἐνωρὶς μετὰ μεσημβρίαν τῆς Τετάρτης, 31ης Μαΐου, ἡ 1η καὶ ἡ 2α Μοῖρα ἐλαφρῶν καταδρομικῶν καὶ ἀντιτορπιλλικὰ ἐκ τοῦ 1ου, 9ου, 10ου καὶ 13ου Στολίσκου, βοηθούμενα ὑπὸ τῆς 5ης Μοίρας θωρηκτῶν, ἥτις συνωδεύετο ὑπὸ τῆς 3ης Μοίρας καταδρομικῶν γραμμῆς, κατώπτευσαν, συμφώνως ταῖς διαταγαῖς μου πρὸς τὸν Στόλον γραμμῆς (*Battle fleet*), ὅστις συνωδεύετο ὑπὸ τῆς 3ης Μοίρας Καταδρομικῶν γραμμῆς, τῆς 4ης Μοίρας ἐλαφρῶν καταδρομικῶν τοῦ 4ου, 11ου καὶ 12ου Στολίσκου.

Ἡ ἕνωσις τοῦ Στόλου Γραμμῆς μετὰ τῆς κατοπτευτικῆς δυνάμεως, ἀφοῦ ὁ ἐχθρὸς ἐθεάθη, ἐπεβραδύνθη ἕνεκα τοῦ πρὸς νότον πλοῦ, ὃν ἐξετέλει ἡ προκεχωρημένη δύναμίς μας, κατὰ τὴν πρώτην ὥραν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐνεργείας αὐτῶν μετὰ τῶν ἐχθρικῶν καταδρομικῶν γραμμῆς. Τοῦτο ἦτο, βεβαίως, ἀναπόδραστον, καθόσον, ἂν τὰ ἡμέτερα καταδρομικὰ γραμμῆς δὲν παρηκολούθουν τὸν ἐχθρὸν πρὸς νότον, οἱ κύριοι στόλοι οὐδέποτε θὰ ἤρχοντο εἰς ἐπαφήν.

Ὁ Στόλος τῶν καταδρομικῶν γραμμῆς, γενναίως ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ Ἀντιναυάρχου Σὶρ Δαβὶδ Πῆττυ (*Sir David Beatty*) K.C.B., M.V.O., D.S.O., καὶ θαυμασίως βοηθούμενος ὑπὸ τῶν σκαφῶν τῆς Πέμπτης Μοίρας Γραμμῆς ὑπὸ τὸν ὑποναύαρχον Χοῦγκ Εὐὰν Θωμᾶ M.V.O., ἐπολέμησε, ἐνίοτε, ὑπὸ δυσμενεῖς ὅρους, ἰδίᾳ ὡς πρὸς τὸ φῶς, κατὰ τρόπον τιμήσαντα τὰς ἀρίστας παραδόσεις τῆς ὑπηρεσίας.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΣΤΑΔΙΑ
ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΠΗΤΤΥ

Τὰ ἑπόμενα ἀποσπάσματα τῆς ἐκθέσεως τοῦ Σὶρ Δαβὶδ Πῆττυ παρέχουσι τὴν πορείαν τῶν συμβεβηκότων πρὶν ὁ Στόλος τῆς γραμμῆς ἐμφανισθῇ εἰς τὴν σκηνήν.

Τῇ 2. 20' μ. μ. ἐλήφθησαν εἰδήσεις ἐκ τῆς «Γαλατείας» (ὑπὸ διοικητὴν Ὀδ. Σ. Ἀλεξάνδρου Σίγκλαιρ, M.V.O., A.D.C.) ἐνδεικνύουσαι τὴν παρουσίαν ἐχθρικῶν σκαφῶν. Ἡ διεύθυνσις τῆς προχωρήσεως ἀμέσως ἠλλάγη N.N.A. μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὴν Σύρτιν Χὸρν, οὕτως ὥστε νὰ θέσῃ τὴν δύναμίν μου μεταξὺ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῆς βάσεως τούτου.

Τῇ 2.35' μ. μ. σημαντικὸν ποσὸν καπνοῦ ἐθεάθη πρὸς ἀνατολάς. Τοῦτο κατέστησε δῆλον ὅτι ὁ ἐχθρὸς ἦτο πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς ἀνατολάς, καὶ ὅτι θὰ ἦτο ἀδύνατον εἰς αὐτὸν νὰ παρακάμψῃ τὸ Χὸρν Ρὴηφ χωρὶς νὰ προέλθῃ εἰς ἐνέργειαν. Ὁ πλοῦς συνεπῶς ἤλλαξε πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἔπειτα βορειανατολικῶς, τοῦ ἐχθροῦ θεαθέντος τῇ 3.31' μ.μ. Ἡ δύναμίς του συνέκειτο ἐκ πέντε καταδρομικῶν γραμμῆς.

Μετὰ τὴν πρώτην ἀναγγελίαν τοῦ ἐχθροῦ, ἡ 1η καὶ ἡ 3 ἐλαφρῶν καταδρομικῶν ἤλλαξε διεύθυνσιν καὶ χωρὶς ν' ἀναμείνωσι διαταγάς, ἀναπτύσσονται πρὸς ἀνατολάς, σχηματίζουσιν οὕτω διάφραγμα ἔμπροσθεν τῶν μοιρῶν καταδρομικῶν γραμμῆς καὶ τῆς 5ης Μοίρας γραμμῆς, καθ' ὃν χρόνον ἐπλέομεν πρὸς προσέγγισιν, συνεπλάκησαν πρὸς τὰ ἐχθρικὰ ἐλαφρὰ καταδρομικὰ ἐκ μακρᾶς ἀποστάσεως. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ 2α Μοῖρα ἐλαφρῶν καταδρομικῶν ἐπέπλευσε μετὰ μεγάλης ταχύτητος καὶ ἠδυνήθη νὰ λάβῃ θέσιν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν καταδρομικῶν γραμμῆς, ἐν ᾧ χρόνῳ ἐστρεφόμεθα A.N.A., πρὸς τὸν δρόμον ὅπου τὸ πρῶτον συνεπλάκημεν πρὸς τὸν ἐχθρόν. Ὑπὸ τὴν ἔποψιν ταύτην τὸ ἔργον τῶν ἐλαφρῶν καταδρομικῶν Μοιρῶν ἐγένετο ἐξαίρετον καὶ πολλοῦ ἄξιον.

ΚΑΛΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΠΤΕΥΤΙΚΩΝ ΥΔΡΟΠΛΑΝΩΝ

Ἀπὸ ἀγγελίας τῆς «Γαλατείας» τῇ 2.25' μ.μ. ἐγένετο δῆλον ὅτι ἡ ἐχθρικὴ δύναμις ἦτο σημαντικὴ καὶ οὐχὶ μεμονωμένη ἁπλῆ μονὰς ἐλαφρῶν καταδρομικῶν, καὶ οὕτω τῇ 2. 45' μ. μ. διέταξα τὸ «Ἐγγαδὶν» ὑπὸ κυβερνήτην *C. G. Robinson* ν' ἀποστείλῃ ὑδροπλᾶνον καὶ κατοπτεύσῃ B.B.A. Ἡ διαταγὴ αὕτη ἐξετελέσθη τάχιστα, καὶ τῇ 3.8' μ. μ. ἓν ὑδροπλᾶνον μετὰ τοῦ ἀεροπόρου ἀνθυπολοχαγοῦ Φ. Ι. Ρῶτλανδ, R.N. ὡς πλοηγοῦ, καὶ τοῦ Βοηθοῦ Πληρώτου Γ. Σ. Τρούϊν, R.N., ὡς παρατηρητοῦ, ἐτέθη εἰς ἐνέργειαν. Αἱ πρῶται ἀγγελίαι του περὶ τοῦ ἐχθροῦ ἐλήφθησαν εἰς τὸ «Ἐγγατὶν» τῇ 3. 30' μ. μ. Ἕνεκα τῶν νεφῶν ἐγένετο ἀνάγκη νὰ πέτεται πολὺ χαμηλά, καὶ ἵνα ἀναγνωρίσῃ τέσσαρα ἐχθρικὰ ἐλαφρὰ καταδρομικὰ τὸ ὑδροπλᾶνον ἐδέησε νὰ ἵπταται εἰς ὕψος 900 ποδ. μέχρι 3,000 ὑαρδῶν ἀπὸ τούτων, καὶ τὰ ἐλαφρὰ καταδρομικὰ ἔβαλον πῦρ κατ' αὐτοῦ δι' ὅλων τῶν τηλεβόλων ὅσα ἔφερον. Τοῦτο δὲν ἠμπόδισε τὴν σαφήνειαν τῶν ἀγγελιῶν των, καὶ ἀμφότεροι ὅ τε Ρῶτλανδ καὶ ὁ Τρούϊν εἶνε ἄξιοι συγχαρητηρίων διὰ τὸ κατόρθωμά των, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι τὸ ὑδροπλᾶνον ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις εἶνε μεγάλης ἀξίας.

Τῇ 3. 30' μ. μ. ηὔξησα τὴν ταχύτητα εἰς 25 κόμβους, καὶ ἐσχημάτισα γραμμὴν μάχης, τῆς 2ας μοίρας καταδρομικῶν γραμμῆς, ἀποτελούσης ὀπισθοφυλακὴν τῆς 1ης μοίρας καταδρομικῶν γραμμῆς, μετὰ τῶν ἀντιτορπιλλικῶν τοῦ 13ου καὶ τοῦ 9ου Στολίσκου, ὡς ἐμπροσθοφυλακῆς. Ἐστρεψα πρὸς A.N.A., συγκλίνων ἠρέμα πρὸς τὸν ἐχθρόν, ὅστις εὑρίσκετο ἤδη εἰς ἀπόστασιν 23,000 ὑαρδῶν, καὶ ἐσχημάτισα τὰ πλοῖα εἰς γραμμὴν ὅπως καθαρίζωνται ἀπὸ τοῦ καπνοῦ. Ἡ 5η μοῖρα γραμμῆς ἥτις εἶχε συμμορφωθῇ πρὸς τὰς κινήσεις μας, ἔπλεεν ἤδη B.B.A. 10,000 ὑάρδας. Ἡ ὁρατότης κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἦτο καλή, ὁ ἥλιος ὄπισθεν μας καὶ ὁ ἄνεμος N.A. Εὑρισκομένων μεταξὺ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῆς βάσεώς του, ἡ θέσις μας, ἀπὸ ἀπόψεως τακτικῆς καὶ στρατηγικῆς, ἦτο καλή.

Τῇ 3. 48' μ. μ. ἤρχισεν ἡ ἐνέργεια ἐξ ἀποστάσεως 18,500 ὑαρδῶν, ἀμφοτέρων τῶν δυνάμεων ἀρξαμένων τοῦ πυρὸς πράγματι συγχρόνως. Ἡ πορεία ἤλλαξε πρὸς νότον, καὶ συνεπῶς ἡ διεύθυνσις ἦτο N.N.A. τοῦ ἐχθροῦ οἰακίζοντος εἰς παράλληλον δρόμον ἀπέχοντα περὶ τὰς 18,000 μέχρι 14,000 ὑάρδας.

Τῇ 4. 8' μ. μ. ἡ μοῖρα γραμμῆς ἐπανῆλθεν εἰς ἐνέργειαν καὶ ἤρχισε πῦρ ἐξ ἀποστάσεως 20,000 ὑαρδῶν. Τὸ πῦρ τοῦ ἐχθροῦ τώρα ἐφάνη ἐξασθενοῦν. Τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Λουτράϊλ» ὑπὸ κυβερνήτην τὸν Ε. Χ. Γ. Χόπαρτ, τοῦ 9ου στολίσκου, ὅστις ἦτο εἰς τὸ ἡμέτερον ἀριστερὸν πειρώμενον νὰ λάβῃ θέσιν ἔμπρὸς εἶδε τὸ περισκόπιον ἑνὸς ὑποβρυχίου πρὸς τὸ ἀριστερόν του.

Καίτοι ἐπροξένει σημαντικὴν ἐνόχλησιν διὰ τοῦ καπνοῦ, ἡ παρουσία τοῦ «Λυδγιάρδ» (*Lydiard*) καὶ τοῦ «Λαντράϊλ» ἐπροφύλαξεν ἀναμφιβόλως τὰ καταδρομικὰ γραμμῆς κατὰ ἐπιθέσεως ἐκ τοῦ σύνεγγυς ὑπὸ τοῦ ὑποβρυχίου.

Τὸ «Νόττιγγαμ» ὡσαύτως ἀνήγγειλεν ὑποβρύχιον εἰς τὴν δεξιάν.

ΓΕΝΝΑΙΑ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΩΝ

Ὀκτὼ ἀντιτορπιλλικὰ τοῦ 13ου Στολίσκου, «Νέστωρ», «Νομάς», «Νικάτωρ», «Νάρπορωφ», «Πελικάν», «Πετάρδ», «*Obdurate*» μετὰ τῶν «Μοῦρσομ» καὶ «Μόρρις», τοῦ 10ου Σολίσκου, τοῦ «Τώρπωλεντ» καὶ «Τέρμαγκατ» τοῦ 9ου Στολίσκου, διαταχθέντα νὰ προσβάλωσι τὸν ἐχθρὸν διὰ τορπιλλῶν, δοθείσης εὐκαιρίας, ἐξεκίνησαν πρὸς τὸ μέρος τῶν ἐχθρικῶν ἀντιτορπιλλικῶν. Ἡ ἐπίθεσις ἐγένετο κατὰ γενναιότατον τρόπον καὶ μετὰ μεγάλης ἀποφασιστικότητος.

Πρὶν φθάσωσιν εἰς εὐνοϊκὴν θέσιν, ὅπως ἐκσφενδονήσωσι τορπίλλας, διέκοψαν ἐχθρικὴν δύναμιν συγκειμένην ἐξ ἑνὸς ἐλαφροῦ καταδρομικοῦ, καὶ δεκαπέντε ἀντιτορπιλλικῶν. Ἀγρία ἐπηκολούθησε συμπλοκὴ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἥτις ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα ν' ἀναγκάσῃ τὸν ἐχθρὸν ν' ἀποσυρθῇ εἰς τὰ καταδρομικά του γραμμῆς, ἀποβαλὼν δύο ἀντιτορπιλλικὰ βυθισθέντα καὶ νὰ ματαιωθῇ ἡ διὰ τορπιλλῶν ἐπίθεσις των.

Τὰ ἀντιτορπιλλικά μας δὲν ὑπέμειναν ἀπωλείας κατὰ τὴν σύγκρουσιν ταύτην, ἡ ἐπίθεσίς των δμως κατὰ τῶν ἐχθρικῶν καταδρομικῶν γραμμῆς κατέστη ἧττον ἀποτελεσματική, ἐπειδὴ ἀντιτορπιλλικά τινα, ἀνεκώχευσαν ὀπίσω κατὰ τὴν μάχην. Ἡ θέσις των ὅθεν ἦτο ἀκατάλληλος πρὸς τορπιλλισμόν.

Τὰ «Νέστωρ», «Νομάς» καὶ «Νικάτωρ» γενναίως ὁδηγούμενα ὤθησαν τὴν ἐπίθεσίν των ἐγγὺς τῶν καταδρομικῶν γραμμῆς καὶ ἔβαλον δύο τορπίλλας κατ' αὐτῶν, ἐνῷ ὑπεβλήθησαν εἰς σφοδρὸν πῦρ ἀπὸ τοῦ ἐχθροῦ μὲ τὸν δευτερεύοντα ὁπλισμόν. Ὁ «Νομάς» ἐκτυπήθη σοβαρῶς καὶ ἐφάνη σταματήσας μεταξὺ τῶν γραμμῶν. Ἔπειτα ὁ «Νέστωρ» καὶ ὁ «Νικάτωρ» ἤλλαξαν πορείαν Ν. Α. καὶ ἐν βραχεῖ χρόνῳ τὰ ἀντιτιθέμενα καταδρομικὰ γραμμῆς στραφέντα κατὰ 16 σημεῖα, εὑρέθησαν ἐντὸς ἐγγὺς ἀποστάσεως ἀριθμοῦ τινος ἐχθρικῶν θωρηκτῶν. Οὐδεὶς ἐτρόμαξε, καίτοι ὑπὸ τρομερὸν πῦρ, ἔστησαν, καὶ τῆς θέσεως των οὔσης εὐνοϊκῆς πρὸς τορπίλλισιν, ἔβαλον μίαν τορπίλλην κατὰ τοῦ δευτέρου σκάφους τῆς ἐχθρικῆς γραμμῆς ἐξ ἀποστάσεως 3,000 ὑαρδῶν. Πρὶν βάλωσι τὴν τετάρτην τορπίλλην των, ὁ «Νέστωρ» ἐκτυπήθη καιρίως καὶ ἐβυθίσθη κατὰ πλευράν, καὶ ὁ «Νικάτωρ» ἤλλαξε δρόμον ἵνα ἀποφύγῃ σύγκρουσιν, καὶ ἐκ τούτου δὲν ἠδυνήθη νὰ βάλῃ τὴν τελευταίαν τορπίλλην του.

Ὁ «Νικάτωρ» διέφυγεν ἀσφαλῶς, καὶ ὕστερον συνήντησε τὸν Πλοίαρχον (*D*) τοῦ 13ου Στολίσκου. Ὁ «Νέστωρ» παρέμενε στάσιμος, καὶ ἐπέπλεεν ὅτε τὸ τελευταῖον ἐθεάθη. Τὸ «Νούρσομ», ὡσαύτως, ἐξετέλεσεν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου.

Τὰ «Πέταρδ», «Νέρισσα», «*Turbulent*» καὶ «Τέρμαγκαντ» ὡσαύτως ἐπετέθησαν ἐκ τοῦ σύνεγγυς κατὰ τῶν ἐχθρικῶν καταδρομικῶν γραμμῆς βάλλοντα τορπίλλας μετὰ τὴν συμπλοκὴν πρὸς τὰ ἐχθρικὰ ἀντιτορπιλλικά.

Τὸ «Πέταρδ» ἀγγέλλει ὅτι πᾶσαι αἱ τορπίλλαι του πρέπει νὰ διῆλθον ἐγκαρσίως τὴν γραμμὴν τοῦ ἐχθροῦ, ἐνῷ τὸ «Νέρισσα» λέγει ὅτι μία τορπίλλη ἐφάνη πλήξασα τὸ τελευταῖον σκάφος. Αἱ ἐπιθέσεις αὗται τῶν ἀντιτορπιλλικῶν ἐγένοντο ἐνδεικτικαὶ τοῦ κρατοῦντος πνεύματος παρὰ τῷ Ναυτικῷ τῆς Α. Μεγαλειότητος, καὶ ἐγένοντο ἄξιαι τῶν ὑψίστων παραδόσεών του.

Προτίθεμαι νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ἡμῶν σύστασιν τοῦ Κυβερνήτου *Bingham* καὶ ἄλλων ἀξιωματικῶν πρὸς ἀναγνώρισιν τῆς περιφανοῦς ἀνδρείας αὐτῶν.

ΜΑΧΗ ΕΝ ΟΜΙΧΛΗ.—
ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΚΑΤΑΔΡΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΗΣ

Ἀπὸ τῆς 4. 15'—4. 43' μ. μ. ἡ σύγκρουσις μεταξὺ τῶν ἀντιπάλων καταδρομικῶν γραμμῆς ἦτο πολὺ ἀγρία καὶ ἀποφασιστικοῦ χαρακτῆρος. Ἡ 5η Μοῖρα θωρηκτῶν συνεκρούετο πρὸς τὰ ὄπισθεν σκάφη τοῦ ἐχθροῦ, δυστυχῶς ἀπὸ πολὺ μεγάλης ἀποστάσεως. Τὸ πῦρ ἤρξατο νὰ κτυπᾷ, τῆς εὐστοχίας καὶ τῆς ταχύτητος τοῦ ἐχθροῦ ὑστερουσῶν σημαντικῶς. Τῇ 4. 18' μ.μ. τὸ τρίτον ἐχθρικὸν σκάφος ἐθεάθη φλεγόμενον. Ἡ ὁρατότης πρὸς τὸ βορειανατολικὸν περιεστάλη σημαντικῶς, καὶ τὸ διάγραμμα τῶν σκαφῶν πολὺ δυσδιάκριτον.

Τῇ 4. 38' μ.μ. τὸ «Σαουθάμπτων» ἀνήγγειλε τὸν ἐχθρικὸν στόλον θωρηκτῶν ἐμπρός. Τὰ ἀντιτορπιλλικὰ ἀνεκλήθησαν, καὶ τῇ 4. 42' μ. μ. ὁ ἐχθρικὸς στόλος θωρηκτῶν ἐθεάθη ΝΑ. Ἡ πορεία ἤλλαξε κατὰ 16 σημεῖα διαδοχικῶς κατὰ πλευράν, καὶ ἔπλευσα πρὸς βορείαν διεύθυνσιν ἵνα φέρω αὐτὰ πρὸς τὸν Στόλον θωρηκτῶν. Τὰ ἐχθρικὰ θωρηκτὰ καταδρομικὰ ἤλλαξαν δρόμον βραχὺ μετὰ τοῦτο, καὶ ἡ ἐνέργεια ἐξηκολούθησεν. Τὸ «Σαούθαμπτον» μετὰ τῆς 2ας Μοίρας ἐλαφρῶν καταδρομικῶν ἐκράτησαν ὀπίσω πρὸς νότον ἵνα παρατηρῇ. Ἐπλησίασαν ἐντὸς 13,000 ὑαρδῶν τὸν ἐχθρικὸν Στόλον θωρηκτῶν, καὶ ἦλθον ὑπὸ σφοδρότατον ἀλλ' οὐχὶ δραστικὸν πῦρ. Αἱ ἀγγελίαι τοῦ «Σαούθαμπτων» ἦσαν πολλοῦ ἄξιαι. Ἡ 5η Μοῖρα θωρηκτῶν ἐπλησίαζεν ἤδη κατ' ἀντίθετον πορείαν καὶ προσέβαλλε τὰ ἐχθρικὰ καταδρομικὰ γραμμῆς δι' ὅλων τῶν τηλεβόλων της. Ἡ θέσις τοῦ ἐχθρικοῦ Στόλου γραμμῆς ἀνεκοινώθη πρὸς αὐτούς, καὶ τοὺς διέταξα, νὰ ἀλλάξωσι δρόμον κατὰ 16 σημεῖα. Ὁδηγούμενος ὑπὸ τοῦ ὑποναυάρχου Εὐὰν Θωμᾶ ἐπὶ τοῦ «*Bargham*» ὁ στόλος οὗτος ἐβοήθησεν ἡμᾶς λαμπρῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς.

Τῇ 4. 75' μ.μ. ὁ 5ος Στόλος θωρηκτῶν ἐστράφη ὄπισθέν μου καὶ ἦλθεν ὑπὸ τὸ πῦρ τῶν κυρίων πλοίων τοῦ ἐχθρικοῦ Στόλου γραμμῆς. Τὸ «Ἄφοβος» μετὰ τῶν ἀντιτορπιλλικῶν τοῦ 1ου Στολίσκου ἡνώθησαν μετὰ τῶν καταδρομικῶν γραμμῆς καὶ γενομένης δεκτῆς τῆς ταχύτητος ἔλαβον θέσιν ἐμπρός. Τὸ «Τσάμπιον» μετὰ τοῦ 13ου στολίσκου ἔλαβε θέσιν παρὰ τῇ 5ῃ Μοίρᾳ γραμμῆς.

Τῇ 5 μ. μ. ἡ 1η καὶ ἡ 3η Μοῖρα ἐλαφρῶν καταδρομικῶν, αἵτινες μὲ ἠκολούθησαν εἰς τὴν πρὸς νότον πορείαν μου, ἔλαβον θέσιν δεξιᾷ μου ἡ 2ᾶ Μοῖρα ἐλαφρῶν καταδρομικῶν ἔλαβε θέσιν ἀριστερᾷ.

(ἀκολουθεῖ).

ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΚΟΠΟΣ ΕΝ ΤΗ ΤΥΦΛΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

—Ἡ πρόοδος πρὸς τὸν ἰδεαλισμὸν δὲν θὰ σταματήσῃ ὑπὸ περιοδικῶν παλινδρομήσεων ὁσονδήποτε μακρῶν. Αὐτὴ μόνη δημιουργεῖ ἀσφαλῆ βάσιν πρὸς ὑλικὴν πρόοδον.

Ὁ Κόμης Ἔρασμος Κεϋζερλιγκ ἐν ἄρθρῳ του ἐπιγραφομένῳ «**Ἀπόψεις φιλοσόφου περὶ τοῦ πολέμου**» εἰς τὸ «*Atlantik Monthly*» ἐξέθηκε τὰς ἑπομένας ἀξιαναγνώστους σκέψεις του:

Εἶνε ἀδύνατον νὰ σκεφθῇ τις ὅτι τὸ σύστημα τοῦτο τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς τὸ ὁποῖον κατέστησε δυνατὴν τὴν καταστροφὴν ταύτην, θὰ ἐπιζήσῃ· εἶνε παντελῶς ἀπίθανον ὅτι αἱ νέαι συνθῆκαι αἵτινες θὰ συνομολογηθῶσι δὲν θὰ ἀντανακλῶσι τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐλπίδας ὅλου τοῦ κόσμου. Τὸ καθαρτήριον τοῦ πολέμου τούτου θὰ χωνεύσῃ τὴν παρακμὴν καὶ θὰ μετασχηματίσῃ τὰς παλαιὰς εἰς νέας μορφάς, θὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἀνάπτυξιν, θὰ καθαρίσῃ τὰς διανοίας τῶν ἐθνῶν.

—Διάφορος Γερμανία.

Καὶ νικήτρια ἀκόμη Γερμανία, μὲ τὰς ἀρχαίας διαθέσεις αὐτῆς, δὲν θὰ ἐτόλμα νὰ ὑπαγορεύσῃ εἰρήνην ὑπὸ ὅρους ἀντιδραστικούς, δὲν θὰ ἦτο ἀποδεκτὴ ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ δὲν θὰ διήρκει πιθανῶς, ἂν ἐπεβάλλετο. Ἡ Γερμανία τῆς αὔριον θὰ ἦνε διάφορος τῆς Γερμανίας τῆς χθές· ἡ δοκιμασία θὰ μεταβάλῃ αὐτὴν πολύ. Ὡς ἡ Γαλλία, ὡς ἡ Ἀγγλία, ὡς ἡ Ρωσσία, θὰ εὕρῃ τὴν νέαν ψυχὴν αὐτῆς ἢ τοὐλάχιστον θὰ πλησιάσῃ νὰ τὴν εὕρῃ. Καὶ θὰ εἶνε αὕτη ἡ ψυχὴ ἐντόνως δημοκρατικοῦ ἔθνους.

«Δὲν ὑπάρχει λόγος, ὅθεν, πρὸς ἀπαισιοδοξίαν παρὰ τὸ εἰδεχθὲς τῆς παρούσης καταστάσεως. Ὁ πόλεμος δὲν δύναται νὰ εἶνε εἰμὴ εἰδεχθής, ἐὰν διεξάγηται ἐν οὕτω γιγαντίᾳ κλίμακι καὶ μετὰ τόσης ἐντάσεως πάθους, ὡς συμβαίνει τώρα· ἐὰν αἱ ἄρισται διάνοιαι φαίνωνται τυφλωθεῖσαι, καὶ αἱ βέλτισται καρδίαι πωρωθεῖσαι ὑπὸ τοῦ μίσους, ἡ κατάστασις τῆς πλειονότητος θὰ ἦνε φρικώδης.

—Μία κρίσις.

Τὰ γεγονότα ὅμως ταῦτα, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἦνε πικρά, ὀλίγον σημαίνουσι, καθόσον οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶνε οἱ αὐτοὶ διαρκοῦντος τοῦ πυρετοῦ, καὶ πολλαὶ τῶν φρικαλεοτήτων θὰ λησμονηθῶσι μετὰ ταῦτα ὁλοσχερῶς, ἀκριβῶς ὡς πλεῖστοι ἄνθρωποι ὑγιεῖς, ἀπαλλαγέντες θανασίμου ἀσθενείας, ὀλίγον σκέπτονται ὅσα ὑπέστησαν δεινά.

Μὴ λησμονῶμεν ὅτι ὁ πόλεμος οὗτος σημαίνει κρίσιν συνταγματικὴν καὶ συμφώνως πρέπει νὰ κρίνωμεν. Οὕτω μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐννοήσωμεν τὰς φάσεις του.

Εἶπα ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῶν Συμμάχων εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ κερδηθῇ.

Τοῦτο δὲν συνεπάγεται ὅμως ὅτι οἱαιδήποτε συγκεκριμμέναι ἀξιώσεις, αἵτινες προὐτάθησαν, θὰ ἐκπληρωθῶσιν.

Θὰ ἦνε ἀδύνατον νὰ ἐξασφαλισθῇ αἰωνία εἰρήνη, ἀποσοβοῦσα ἅπαξ διὰ παντὸς πᾶσαν παραβίασιν συνθηκῶν ἐν μόνον ἔθνος δὲν θὰ ἦνε μᾶλλον ἱκανὸν ν' ἀποφασίζῃ περὶ τῆς τύχης του ἀκώλυτον ἢ ἓν πρόσωπον νὰ ἀπαλλάξῃ ἑαυτὸ τῶν συγγενικῶν καὶ τῶν κοινωνικῶν δεσμῶν, καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἑαυτοῦ προσφιλῆ θέλησιν. Ἡ ἐθνικιστικὴ ἀρχὴ δὲν δύναται πιθανῶς νὰ θριαμβεύσῃ, ἐφόσον πλεῖσται χῶραι κατοικοῦνται ἐν κοινῷ ὑπὸ διαφόρων φυλῶν. Ἄλλαι ὅμως βελτιώσεις θὰ ἐπέλθωσιν ἀντὶ τούτων.

—Νέα Ἰδέα.

Πιθανώτατα ἡ ἐκ παραδόσεως ἰδέα τοῦ κράτους, ἥτις ἐδικαιολόγει ἔθνος τι, ὅπως καταπιέζῃ ἄλλα, θὰ ἀνατιναχθῇ, ὑποχωροῦσα εἰς νέαν ἰδέαν, βασιζομένην ἀποκλειστικῶς ἐπὶ οἰκονομικῶν καὶ στρατιωτικῶν σκέψεων, καὶ ἐπιτρέπουσαν πλήρη ἀνεξαρτησίαν εἰς πάσας τὰς γραμμὰς πολιτισμοῦ. Πιθανώτατα ἡ μέλλουσα ἰσορροπία τῆς Εὐρώπης θὰ ἐξαρτᾶται ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ἀπὸ τῆς συνεργασίας μᾶλλον ἢ ἀπὸ τῆς ἀντιθέσεως, ἥτις θὰ καθίστα τοὺς πολέμους ἧττον συχνούς.

Εἶνε ὅμως ἀνωφελὲς νὰ προφητεύῃ τις ἂν μὴ γνωρίζῃ. Μόνον βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ παγκόσμιος οὗτος πόλεμος, ὢν κρίσις συνταγματική, θὰ ἐπιταχύνῃ τὰς μεταβολὰς ἐκείνας εἰς τὰ ἔθνη καὶ εἰς τὰς πρὸς ἄλληλα σχέσεις, ὧν ἐγένετο μᾶλλον κατεπείγουσα χρεία ἕκαστον ἔτος, καὶ ὧν ὁ τύπος δὲν εὑρέθη ἔτι.

Ὑπάρχει σκοπὸς ἐν τῇ τυφλῇ ἐργασίᾳ τῆς ἱστορίας.

Δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν ὅτι πάντα τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου τούτου κατ' ἀνάγκην θὰ ἦνε καλά· πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Τὰ ἄμεσα ὑλικὰ ἀποτελέσματά του θὰ ἦνε ὀλέθρια. Ὁ πρόωρος θάνατος ἑκατομμυρίων ἐκ τῶν ρωμαλεωτάτων καὶ τῶν ἀρίστων δὲν δύναται πιθανῶς νὰ βελτιώσῃ τὸ γένος. Τὰ σπαρέντα μίση καὶ ἡ ἐχθροπάθεια θὰ παρακωλύσωσιν ἐπί τινα χρόνον πάσας τὰς διεθνεῖς διαπραγματεύσεις.

—Μετὰ τὸν πόλεμον.

Ὅ,τι εἶπεν ὁ Ρωμαὶν Ρολλὰν θὰ ἀποδειχθῇ ἐν πρώτοις ἀληθές:

«Οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶνε ὁ νικητής, ὁ ἡττημένος θὰ ἦνε ἡ Εὐρώπη». Τότε τὴν τρομερὰν ἀγωνίαν πρέπει νὰ ἐπακολουθήσῃ ἀντίδρασις—προσωρινὴ κατάπτωσις τόσῳ σημειωδεστέρα ὅσῳ ἡ ὕψωσις ἦτο μεγάλη. Δυνάμεθα προσωρινῶς νὰ ἀπολέσωμεν πάλιν πᾶν ὅ,τι ἐκερδήσαμεν ἠθικῶς κατὰ τὰς ὥρας τοῦ κινδύνου. Ἐν πρώτοις, πάντα τὰ ἄμεσα ἀποτελέσματα τοῦ πολέμου τούτου δύνανται νὰ φαίνωνται εἰλικρινῶς ἀρνητικά.

Δὲν ἀνακαλῶ ἔτι, καὶ ἂν ἐγνώριζον χείρονα συμβεβηκότα ἐπιφυλασσόμενα δι' ἡμᾶς, καὶ ἕνα μόνον τῶν εὐελπίδων λόγων οὓς ἔχω γράψει.

«Διότι ἡ μόνη ὁδὸς προόδου ἥτις πράγματι ἐνδιαφέρει, εἶνε πρόοδος ἐν τῷ ἰδανισμῷ καὶ αὕτη δὲν θὰ σταματήσῃ ὑπὸ τῶν περιοδικῶν ὑλικῶν παλινδρομήσεων, ὁσονδήποτε μακρῶν».

—Ἤλλαξαν τὰς διανοίας τῶν ἀνθρώπων.

Ὑπὸ τίνα ἔννοιαν ἡ ἔλευσις τοῦ Χριστοῦ ἢ ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις ἐργάζεται ἐπ' ἀγαθῷ; Οὐχὶ ἐπὶ μακρὸν ὑλικῶς. οὐχί, δύναται νὰ ἦνε ἀμφίβολον καὶ σήμερον ἔτι, ἂν ἡ βελτίωσις τῆς ὑλικῆς καταστάσεως τοῦ κόσμου ἡ ἐπενεχθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβεβηκότων τούτων εἶνε σημαντική.

Ἤλλαξαν ὅμως τὰς διανοίας τῶν ἀνθρώπων ἤλλαξαν τὴν ἀντίληψιν τῶν πραγμάτων παρ' αὐτοῖς καὶ τοῦτο εἶνε τὸ μάλιστα ἐνδιαφέρον, διότι μόνον μεταβεβλημένη ἀντίληψις τῶν πραγμάτων δύναται νὰ μεταβάλῃ ἐνδομύχως αὐτὰ τὰ πράγματα.

Ἡ διάνοια χωνεύει τὴν ὕλην (*matter*) πολὺ βραδέως.—Τοῦτο εἶνε ἀληθέστατον· ἀλλ' ἔπειτα οὐδὲν χωνεύει αὐτὴν ποσῶς.

«Ὁ νόμος ἤρχισε ν' ἀντανακλᾷ τὴν δικαιοσύνην μόνον καθ' ἣν ἡμέραν οἱ ἄνθρωποι ἤρχισαν κατανοοῦντες τί σημαίνει δικαιοσύνη.

Οἱ θεσμοὶ ὡς τοιοῦτοι οὐδὲν εἶνε. οἱ κατὰ φαντασίαν τελειότατοι εἶνε ἁπλᾶ ἐξωτερικὰ ὄστρακα δυνάμενα νὰ ἀνατιναχθῶσιν ὑπὸ τῆς πρώτης ἐκρήξεως τοῦ πάθους, ἂν μὴ ἐκφράζωσιν ἀντίστοιχον βαθμὸν πνευματικῆς κατανοήσεως.

—Βαθεῖα ἀντίληψις.

Οὕτως ὁ τέλειος πολιτισμὸς τῆς ἀρχαίας Ρώμης δὲν ἠδυνήθη νὰ διαρκέσῃ, διότι ἐξέφραζε περιωρισμένην ἀντίληψιν.

Τοὐναντίον τὸ σπέρμα βαθείας ἀντιλήψεως τὸ σπαρὲν ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ εἰς τὰς βαρβάρους ψυχὰς κατέστησεν αὐτὰς καταλλήλους εἰς ἀπριόριστον πρόοδον.

Οὐδεπώποτε ἡ βαθεῖα γνῶσις καὶ ἡ ἐξωτερίκευσις αὐτῆς ὑψώθησαν εἰς ὅμοιον ἐπίπεδον. Ἐν ἀρχῇ τῆς ἡμετέρας χρονολογίας ἡ πνευματικὴ ἀντίληψις (*insight*) ἦτο βαθεῖα, ἡ κατάστασις ὅμως τοῦ ἐξωτερικοῦ πολιτισμοῦ (*culture*) ἦτο χαμηλή· σήμερον ὁ τελευταῖος οὗτος ἀπείρως φαίνεται ὑπέρτερος τῆς πρώτης. Τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν ἀπαραδειγμάτιστον φρίκην τοῦ πολέμου τούτου. Ἀπεκαλύφθη ἡ τερατώδης ἀνομοιότης ἡ ὑπάρχουσα μεταξὺ τοῦ ἐξωτερικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς καταστάσεως τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἡ φρίκη ὅμως αὕτη ἀνοίγει τοὺς πνευματικοὺς ὀφθαλμοὺς μας.

—Ἡ ὑπολογιζομένη πρόοδος.

Οὐδέποτε πάλιν ἡ κοινὴ γνώμη ὁπουδήποτε θὰ ὑποστηρίξῃ τὰς ἐκ παραδόσεως βαθέως ἀνηθίκους ὁδοὺς τῶν διεθνῶν διαπραγματεύσεων (*dealings*) οὐδέποτε πάλιν θὰ γένηται ἐν ἐπιγνώσει δεκτὸν ὅτι ἡ δύναμις εἶνε δίκαιον.

Ἡ ἀντίληψίς μας τῶν πραγμάτων θὰ μεταβληθῇ, καὶ τοῦτο εἶνε τὸ ἓν εἶδος προόδου ὅπερ ὑπολογίζεται. Ἡ ἀπόκτησις αὕτη δὲν δύναται νὰ μηδενίσῃ ὑλικὰς ἀδυναμίας (*failings*).

Ἡ πρόοδος ἐν τῷ ἰδανισμῷ μόνῳ δημιουργεῖ ἀσφαλῆ βάσιν διὰ τὴν ὑλικὴν πρόοδον.

Οὐχί, ἀναποδράστως ἐκφράζει ἑαυτὸν τάχιον ἢ βράδιον ὡς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπίπεδον. Λοιπόν, ἡ πρόοδος αὕτη θὰ ἦνε ἀδιαφιλονικήτως ἡμετέρα μετὰ τὸν πόλεμον, ἀδιάφορον τίνα δρόμον θὰ ἀκολουθήσωσι τὰ ὑλικὰ συμβεβηκότα.

—Ἀνάπαυσις ἐν τούτῳ.

Ἡμεῖς, οἱ σύγχρονοι τοῦ καταστρεπτικωτάτου τῶν πολέμων οἷον εἶδέ ποτε ὁ κόσμος, θεωροῦμεν αὐτὸν πολλάκις ἄδικον ὅτι ἡ γενεά μας ἀκριβῶς ἐξελέγη διὰ τὴν τρομερὰν ταύτην δοκιμασίαν.

«Ἂς ἀναπαυώμεθα ἐν τῇ ἰδέᾳ ἀντιπροσωπευτικῆς θυσίας». Ἄνευ τῶν ἡμετέρων δεινῶν, ἄνευ τῆς συμφορᾶς ἣν ὑπεμείναμεν καὶ εἰργασάμεθα, οἱ μεθ' ἡμᾶς ἐρχόμενοι θὰ ἐγνώριζον ὀλιγώτερα ἢ ὅσα θὰ γνωρίζουν, καὶ δὲν θὰ ἦσαν ἱκανοὶ νὰ ζήσωσι καλλιτέραν ζωὴν τῆς ἰδικῆς μας. Ἐὰν ἡ γνῶσις ἀναποδράστως ἐνσαρκῶται ἡμέραν τινα ἐν τῇ ἐνεργείᾳ καὶ ἐν τῇ ζωῇ, εἶνε ἀληθὲς ἐπίσης ὅτι μόνον τὰ τελεσθέντα κατορθώματα προκαλοῦσι, κατὰ κανόνα, τὰς νέας πραγματοποιήσεις.

«Οὐδέποτε ἐγεννήθη νέος κόσμος εἰμὴ ἐκ τῆς ἀγωνίας τοῦ προκατόχου».

Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

Εἰς κομψὸν καὶ φιλοκάλως τετυπωμένον εὐχόμιστον δὲ τεῦχος ἐξεδόθη ἀπάνθισμα τῶν κυριωτέρων Ἑλληνικῶν παροιμιῶν κατὰ τάξιν ἀλφαβητικὴν τῆς λέξεως τῆς κυριαρχούσης παρ' ἑκάστῃ ἐννοίας ὡς ἀπότοκον τῆς προηγηθείσης λαμπρᾶς ἐργασίας του ἐπὶ τῶν Ἀγγλικῶν ἰδιωτισμῶν καὶ φράσεων, χρησιμώτατον εἰς πάντα Ἕλληνα ἢ ξένον θέλοντα νὰ γνωρίζῃ τὴν θυμοσοφίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Τιμᾶται σελλινίου.

Ἐνοικιάζεται ἡ κατὰ τὴν ἐνορίαν Χρυσαλινιωτίσσης οἰκία τῆς Κας Ἑλένης Γ. Δρακούδη. Πληροφορίαι παρὰ τῇ ἰδίᾳ.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΑΡΧΩΝ ΕΝ ΠΛΑΤΡΑΙΣ

Ἐγκαίρως ἐγένετο γνωστὸν ὅτι, παρεπιδημούντων εἰς Πλάτρας καὶ ἄλλα πλησιόχωρα θέρετρα καὶ ἑτέρων ἀνελθόντων ἐκεῖ διὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἄρτι μεταστάντος πρὸς Κύριον Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου πολλῶν βουλευτῶν καὶ δημάρχων, προὐτάθη ὅπως μετακληθῶσι καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόντες καὶ ἐν συνελεύσει ἀπὸ κοινοῦ διασκεφθῶσι περὶ τῆς ἐκλογῆς νέου Ἀρχιεπισκόπου.

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Ἡ Συνέλευσις συνεκροτήθη τῷ π. Σαββάτῳ καὶ τῇ Κυριακῇ, καὶ κατέληξεν εἰς τὴν ἑπομένην ὁμόφωνον ἀπόφασιν, ἣν ἔσχε τὴν καλωσύνην νὰ διαβιβάσῃ ἡμῖν τηλεγραφικῶς ἔγκριτον μέλος αὐτῆς:

«Ἕνεκα τῶν κρισιμωτάτων ἐθνικῶν περιστάσεων, ἀπαιτουσῶν ἑνότητα καὶ συνοχὴν τῆς χώρας, ἡ συνέλευσις τῶν Βουλευτῶν καὶ τῶν Δημάρχων ἐξέφρασεν ὁμοφώνως ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν ὅπως αἱ ἐκλογαὶ διεξαχθῶσιν ἐλεύθεραι καὶ ἀνεπηρέαστοι, ἐν ἀπολύτῳ γαλήνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν θεσμίων τῆς Ἐκκλησίας, καθιερωθέντων ἐν τῷ Καταστατικῷ Χάρτῃ, ὅπως δυνηθῇ ὁ λαὸς νὰ ἀναδείξῃ τὸν ἄριστον μεταξὺ τῶν ἀξίων κληρικῶν, ὧν εὐμοιρεῖ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου.

Ἀποτείνεται πρὸς τὸν λαὸν συνιστῶσα τάξιν, ἠρεμίαν, ἀμερόληπτον, φιλελευθέραν ἀντίληψιν ἐν τῇ ἐνασκήσει τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου καὶ δηλοῖ ὅτι θὰ προσπαθήσῃ ὅπως μὴ παροξυνθῶσιν αἱ τυχὸν διαφωνίαι καὶ γένηται σεβαστὴ ἡ θέλησις τῆς πλειονότητος».

Εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ ἀπόφασις αὐτὴ θὰ τύχῃ τῆς παγκυπρίου καὶ ὁμοθύμου ἐπιδοκιμασίας καὶ θὰ ἄρῃ τὴν δυσφορίαν σύμπαντος τοῦ λαοῦ, ἥτις κατέλαβε τοῦτον ἀφ' ἧς στιγμῆς σπερμολογίαι κακόβουλοι, ὡς φαίνονται ἐκ τῶν ὑστέρων, ἐπιτηδείως διεσπείροντο, καθ' ἃς ἐμελετᾶτο ὑπὸ τῆς συγκαλουμένης συνελεύσεως ἡ διὰ συναλλαγῆς διαρρύθμισις δύο ὑποψηφιοτήτων μία διὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ ἑτέρα διὰ τὸν κενωθησόμενον Μητροπολιτικὸν Θρόνον, ὥστε νὰ ἐκλέξωσιν ὁ κλῆρος καὶ ὁ λαὸς οὐχὶ ἐλευθέρως καὶ κατὰ προαίρεσιν ἀλλὰ κατὰ βούλησιν τῶν ἐν τῇ συνελεύσει συνελθόντων.

Αἱ σπερμολογίαι, αἱ διαδιδόμεναι ἀπὸ στόματος εἰς στόμα ἀπὸ γνωστὰς εἰς ὀλίγους πηγάς, προσέλαβον σάρκας καὶ ὀστᾶ διατυπωθεῖσαι ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν ἐν Λευκωσίᾳ Σαββατιαίων ἐφημερίδων τῇ «Ἐλευθερίᾳ» συνδεομένῃ διὰ τυπογραφικῶν ἐργασιῶν μετὰ τοῦ Ἁγ. Κιτίου.

Διὰ τοὺς μὴ ἀναγνόντας τὸ φύλλον τοῦτο παραθέτομεν σχετικὰς περικοπὰς ἐξ αὐτοῦ τάσδε:

«Ἅμα τῇ χηρείᾳ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου ἐκράτησεν ἡ ὀρθὴ σκέψις παρὰ πολλοῖς βουλευταῖς τῆς Νήσου καὶ πλείστοις ἐγκρίτοις πολίταις ὅπως ἀναβῇ εἰς τὸν Θρόνον τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα Ἱεράρχης διαπρεπής.

(Σ. Σ. Κ. Φ., ὁ λαὸς ὡς χύδην ὄχλος δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ὅπως ἀναβῇ εἰς τὸν Θρόνον τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα Ἱεράρχης διαπρεπής.)

. . . .

Καὶ τὰ βλέμματά των εὐλόγως ἐστράφησαν πρὸς τὸν Πανιερ. Μητροπολίτην Κιτίου κ. Μελέτιον Μεταξάκην. . . . . . .

«Οἱ ἐν Πλάτραις διαμένοντες βουλευταὶ ὡς καὶ ὁ Δήμαρχος Λεμεσοῦ ἀπηυθύνθησαν πρὸς τοὺς λοιποὺς συναδέλφους καὶ παρεκάλεσαν αὐτοὺς ὅπως, εἰ δυνατόν, ἀνέλθωσι καὶ οὗτοι εἰς Πλάτρας, ἵνα ληφθῇ κατόπιν σκέψεως ἀπόφασις ἀπὸ κοινοῦ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐνεργείας των κατὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου.

. . . .

«Ἡ συνέλευσις ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἐν Πλάτραις χθὲς ἀργὰ (Παρασκευήν) κατὰ τὴν ἐννάτην ἑσπερινὴν ὥραν, ὡς πληροφορούμεθα δέ, θὰ ***ἐπροτείνετο κατ' αὐτὴν ὅπως τὸν κενωθησόμενον Θρόνον τῆς Μητροπόλεως Κιτίου, διὰ τῆς ἀνόδου τοῦ νῦν Κιτίου εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον, καταλάβῃ ὁ Παν. Ἀρχιμανδρίτης κ. Μακάριος Μυριανθεύς».***

Καὶ ταῦτα μὲν πάντα ὑπὸ τῆς ὁμοφώνου ἀποφάσεως τῆς συνελεύσεως ἀποδεικνύονται ἀβάσιμοι καὶ κακόβουλοι σπερμολογίαι ἀποκαλύπτουσαι δὲ σαφῶς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς προθέσεις τοῦ ἐκλεκτοῦ ὑποψηφίου μιᾶς ὁμάδος, διεπούσης τὴν πορείαν τῆς ἐφημερίδος ταύτης, (τοῦ διευθυντοῦ καὶ συντάκτου αὐτῆς ἀσχοληθέντος πάντοτε εἰς τὴν τυπογραφίαν καὶ στοιχειοθεσίαν). Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκδηλουμένη πρὸς τὸν λαὸν περιφρόνησις εἶνε σύμφωνος πρὸς τὴν πολιτείαν τοῦ Ἁγ. Κιτίου πρὸς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ὅπερ βαρύτατα φέρει τοῦ ποιμένος αὐτοῦ τὴν περιφρονητικὴν συμπεριφοράν.

Ἡ διέπουσα τὴν «Ἐλευθερίαν» ὁμὰς χωρεῖ περαιτέρω προεξοφλοῦσα τὴν γνώμην τῶν δύο ἄλλων Μητροπολιτῶν καὶ γράφουσα παρακατιόν:

«Καθ' ἃ ἀσφαλῶς πληροφορούμεθα, τὰ δύο συνοδικὰ μέλη, ὁ Πανιερ. Μητροπολίτης Πάφου κ. Ἰάκωβος καὶ ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος Κυρηνείας κ. Κύριλλος ἐγκρίνουσι τὴν ἄνοδον τοῦ Πανιερ. Μητροπολίτου Κιτίου εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον καὶ θὰ ***ὑποστηρίξωσιν ἐνθέρμως τὴν ὑποψηφιότητα τούτου.***

Πόσον τερατῶδες θὰ ἦτο, ἂν ἠλήθευε τὸ δημοσίευμα τοῦτο, εἶνε καὶ εἰς μωροὺς δῆλον, ἐναπόκειται δὲ εἰς τοὺς δύο διαβληθέντας τόσον ἀναιδῶς ἀρχιερεῖς ν' ἀποκαταστήσωσι τὴν ἀλήθειαν.

Οἱ δύο Ἀρχιερεῖς εἶνε μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου, ἥτις θὰ ἐξελέγξῃ καὶ θὰ ἐκδικάσῃ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς, καὶ φέρουσι ψῆφον μετὰ πάντων τῶν ἄλλων συνοδικῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ μέλλοντος Ἀρχιεπισκόπου. Ἐὰν πράγματι ἐξεφράζοντο οὕτως ἀπεριφράστως ὅτι «θὰ ὑποστηρίξωσιν ἐνθέρμως τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Ἁγ. Κιτίου» τότε ποία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴν ἀκεραιότητα καὶ ἀμεροληψίαν τούτων ὡς πρὸς τὴν ἐξέλεγξιν τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων; Δὲν θὰ μᾶς ἐπαναφέρῃ τοιαύτη πολιτεία εἰς τὰς ἀλησμονήτους ἐκείνας πράξεις καὶ ἐνεργείας τῆς ἄλλοτε ψευδοσυνόδου, ὧν ἡ ἀνάμνησις καὶ μετὰ πάροδον 15ετίας προξενεῖ ἀποστροφήν;

Εἶνε βέβαιον ὅτι τὰ δημοσιεύματα ταῦτα θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ διαψεύσῃ ἡ ἐφημερὶς αὐτή, εἶνε ὅμως ἐμφαντικὰ τῶν μέσων καὶ τῶν μεθόδων αὐτῆς πρὸς παραπλάνησιν τῆς κοινῆς γνώμης.

Ἡ ὁμὰς ἡ διέπουσα τὴν «Ἐλευθερίαν» εἰς τοιαῦτα προελθοῦσα δὲν εἶνε ἄπορον ὅτι χωρεῖ καὶ εἰς ἄλλα ἧττον ἐπώδυνα, πλάττουσα ἀνταποκρίσεις ἐν αἷς προεξοφλεῖ τὰς γνώμας ἐγκρίτων προσώπων ὑπὲρ τοῦ ἐκλεκτοῦ αὐτῆς. Ἐν σελ. 4, στήλῃ 4 ἀνταπόκρισις δῆθεν ἐκ Λάρνακος διαλαμβάνει τοιάδε:

« . . . . . Διὰ τηλεγραφήματος ἐκ Πλατρῶν πρὸς τὸν ἐνταῦθα ἀξιότ. ἰατρὸν κ. Ζαννέτον, θὰ ***ὑποστηρίξωσιν ἐνθέρμως*** (δὲν εἶνε σύμπτωσις ἡ ἐπανάληψις τῆς αὐτῆς φράσεως καὶ ἐν τῇ δῆθεν ἀνταποκρίσει) τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Μητροπολίτου Κιτίου οἱ ἀξιότ. βουλευταὶ κ.κ. Κυριακίδης, Οἰκονομίδης, Λανίτης, Ζήνων. Ἐπίσης ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Ἁγ. Κιτίου εἶνε, πλὴν ἄλλων, κεκηρυγμένοι καὶ οἱ δικηγόροι κ.κ. Ἀρτέμης, Νεοπτόλεμος Πασχάλης καὶ Κλεάνθης Κωνσταντινίδης (ὥστε ὁ ἐκ Λάρνακος ἀνταποκριτὴς γνωρίζει τὰς γνώμας προσώπων τῶν μὲν ἐν Λευκωσίᾳ τῶν δὲ ἀλλαχοῦ τῆς Νήσου ἄδηλον ποῦ διατριβόντων). . . . .

Φαίνεται ὅτι κρατεῖ παρὰ τοῖς πλείστοις ἡ γνώμη ὅπως ὁ Ἁγ. Κιτίου ἀνέλθῃ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον, προχειρισθῇ δὲ εἰς Μητροπολίτην Κιτίου ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Μακάριος Μυριανθεύς. . . . .»

(Σ. Σ. Κ. Φ. Θὰ ἦτο σατανικὴ ἡ σύμπτωσις τῆς τόσον αὐτολεξεὶ πιστῆς ἐπαναλήψεως φράσεων καὶ γνωμῶν ἐν ἀνταποκρίσει ἐξ ἄλλης πόλεως, ἂν μὴ τὸ πρᾶγμα ἐξηγεῖτο εὐκολώτατα διὰ τῆς βεβαιότητος ὅτι ἡ ἀνταπόκρισις ἔχει γαλκευθῇ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς).

Ἐπεμείναμεν πολὺ νὰ ἐξάρωμεν τὰ ἐν τῇ «Ἐλευθερίᾳ» σπερλογήματα, διότι ὡς καὶ ἀνωτέρω διελάβομεν, ἡ ἐφημερὶς αὐτὴ διέπεται ὑπὸ ὁμάδος προσώπων εἰς ἰδίους ἀποβλεπόντων σκοπούς, εἶνε δὲ ἀπόκρυφον πασίγνωστον ὅτι ἐμπνέεται καὶ ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Ἁγ. Κιτίου, ὥστε νὰ δύναται τὸ Κοινὸν νὰ προίδῃ πόθεν ἐπίκειται καὶ ἀπειλεῖται ἡ πρόκλησις τῆς ἐξεγέρσεως νέων παθῶν καὶ νέας διαταράξεως τῆς μόλις ἀποκατασταθείσης γαλήνης καὶ διαλλαγῆς παρὰ τῷ κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ τῆς Νήσου.

* * *

ΤΟ ΚΥΡΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ ΜΑΣ

Τὰ ἐν τῷ κυρίῳ ἄρθρῳ ἡμῶν ἐγράψαμεν ὑπὸ τὸ κράτος τῶν ἀπὸ στόματος εἰς στόμα σκοπίμως διαδοθέντων σπερμολογημάτων ἀπὸ τῶν ἀρχῶν αὐτῶν τῆς π. ἑβδομάδος, πόσον δὲ πιστῶς διερμηνεύομεν ἐν αὐτῷ τὴν ἐπικρατοῦσαν κοινὴν γνώμην γίνεται δῆλον καὶ ἐκ τούτου:

Προσκληθεὶς καὶ ὁ Δήμαρχος Βαρωσίων καὶ Ἀμμοχώστου κ. Γ. Ἐμφιετζῆς ὡς καὶ ὁ ἐκεῖ διαμένων βουλευτὴς Ἀμμοχώστου—Λάρνακος εἰς τὴν ἐν Πλάτραις συνέλευσιν, ἔσχον τὴν πρόνοιαν νὰ προσκαλέσωσιν οὗτοι συνέλευσιν τῶν δημοτῶν καὶ ἀνακοινώσαντες πρὸς αὐτοὺς τὴν πρόσκλησιν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἐν Πλάτραις συνελεύσεως ἐζήτησαν τὴν γνώμην αὐτῶν καὶ τὴν πληρεξουσιότητα.

Ἡ συνέλευσις ὁμόφωνος ἠρνήθη πᾶσαν πληρεξουσιότητα καὶ ἐδήλωσεν ὅτι αἱ γνῶμαι καὶ ἀποφάσεις τοῦ τε κ. βουλευτοῦ καὶ τοῦ κ. Δημάρχου θὰ ἦσαν ὅλως προσωπικαί, οὐδεμίαν συνεπαγόμεναι ὑποχρέωσιν διὰ τὸν λαὸν τῆς πόλεως ἢ τῆς ἐπαρχίας.

Ἡ στάσις αὐτὴ τῶν Ἑλλήνων δημοτῶν Βαρωσίων καὶ Ἀμμοχώστου ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλεστάτην καὶ λαμπροτάτην ἐκδήλωσιν τῆς ὡριμότητος καὶ ἀνεξαρτησίας τῆς κοινῆς γνώμης περὶ τῶν κοινῶν τοῦ Ἑλλην. πληθυσμοῦ τῆς Κύπρου καὶ τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν ἀσφαλεστάτην ἐγγύησιν τῆς διεξαγωγῆς τῶν δημοσίων ὑποθέσεων ὑπὸ τὸ κράτος τῆς κοινῆς γνώμης καὶ οὐχὶ τοῦ διὰ παντὸς ἀφ' ἡμῶν ἀποιχομένου κοτσαμπασισμοῦ.

Ἐὰν καὶ οἱ ἄλλοι Δήμαρχοι καὶ βουλευταὶ ἠρώτων, ὡς ἔπραξαν οἱ τῶν Βαρωσίων, τοὺς συνδημότας καὶ συμπολίτας αὐτῶν, θὰ ἤκουον τὴν αὐτὴν πεπαρρησιασμένην δήλωσιν ὅτι αἱ γνῶμαι καὶ ἀποφάσεις των ἐν τῇ ἐν Πλάτραις συνελεύσει θὰ ἦσαν προσωπικαί, οὐδεμίαν συνεπαγόμεναι ὑποχρέωσιν τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ ἄλλου ἄλλου λαοῦ.

Τοῦτο βεβαίως κατενόησαν πάντες οἱ ἀποτελέσαντες τὴν ἐν Πλάτραις συνέλευσιν, καὶ ἂν ὑπῆρξαν οἱ διανοηθέντες νὰ παρίδωσι τὰ δικαιώματα καὶ τὴν γνώμην τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ,—τοῦθ' ὅπερ δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν—ἑκόντες ἄκοντες ὑπεχρεώθησαν νὰ σεβασθῶσι τὰ δικαιώματα ταῦτα, ἀναγνωρίζοντες ὅτι παρῆλθον ἀνεπιστρεπτεὶ οἱ καιροὶ καθ' οὓς μία ὀλιγαρχία ἠδύναντο νὰ ἀποφασίζῃ, ἄνευ τοῦ λαοῦ, περὶ τῶν κοινῶν ὑποθέσεων.

ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

Ἐν ᾧ χρόνῳ εἰς τὸ θέρετρον ἐν Πλάτραις συνελθόντες διαβουλεύονται, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐντολῆς παρὰ τοῦ λαοῦ, περὶ τῆς ὑποψηφιότητος διὰ τὸν ἄρτι χηρεύσαντα Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον, φύλλα τινὰ τοῦ ἐγχωρίου τύπου ἔσπευσαν νὰ προβάλωσιν ἰδίους ὑποψηφίους κατὰ συγκυρίαν οὐδόλως ἢ ἀραιότατα φερομένους παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ, ὡσεὶ οἱ συντάκται τῶν φύλλων τούτων μὴ ἔζων ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἐν περιβάλλοντι ξένῳ ἢ ἀδιαφόρῳ πρὸς αὐτόν, ἐνῷ πρώτιστον ἔργον ἔχει ὁ τύπος νὰ διερμηνεύῃ ἐν τῷ δυνατῷ μέτρῳ τὰς κρατούσας γνώμας καὶ σκέψεις παρὰ τῷ λαῷ, ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου κυκλοφορεῖ καὶ συντηρεῖται ὑπὸ τούτου.

Δημοσιογραφικὸν καθῆκον διὰ τοῦτο ἐπιτελοῦντες διηρμηνεύσαμεν διὰ βραχέων τὴν κρατοῦσαν εὐρύτατα παρὰ τῷ λαῷ γνώμην, ὅπως ὁ μέλλων Ἀρχιεπίσκοπος ἐκλεγῇ μεταξὺ τῶν μεμορφωμένων ἐγχωρίων κληρικῶν, ἀφοῦ οὗτοι οὐδόλως ὑστεροῦσι τῶν ἄλλοθεν τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας προερχομένων.

Σκέψεις καὶ γνῶμαι τοιαῦται οὔτε τοπικισμὸν οὔτε μισοξενίαν ἀποπνέουσιν, ἀλλ' εἶνε ὅλως φυσικαὶ (καὶ γενικῶς ἐπικρατοῦσαι, παρὰ πᾶσι τοῖς λαοῖς καὶ τοῖς μᾶλλον πεπολιτισμένοις, καὶ καθιερωμέναι ὑπ' αὐτῆς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ κανόνων καὶ κανονισμῶν, καθ' οὓς εἰς τὰ ἀρχιερατικὰ ἀξιώματα προχειρίζονται κατὰ προτίμησιν οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ κλῖμα, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἡ χηρεία ἐπισκοπικοῦ θρόνου.

Οἱ φερόμενοι παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ ὑποψήφιοι τυγχάνουσιν ὁ Μ. Πρόεδρος Κυρηνείας κ. Κύριλλος, ὁ Πανοσιολ. Καθηγούμενος Κύκκου κ. Κλεόπας καὶ ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης τέως τοῦ Ἑλληνικοῦ Στόλου καὶ ἀπό τινος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Μακάριος Μυριανθεύς περὶ τοῦ Π Μητροπολίτου Κιτίου κ. Μελετίου Μεταξάκη γίνεται λόγος μόνον εἰς περιωρισμένους τινὰς κύκλους ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐμπνέονται καὶ τὰ προβάλλοντα τὴν ὑποψηφιότητά του φύλλα, ὑστερεῖ ὅμως, πολύ, πλεῖστον παρὰ τῇ εὐρείᾳ κοινῇ γνώμῃ.

Καθόσον δυνάμεθα νὰ διαβαθμίσωμεν, χάρις εἰς τὴν στενὴν ἐπικοινωνίαν ἡμῶν μετὰ τοῦ λαοῦ, τὴν ἔκτασιν ἑκάστης τῶν ὑποψηφιοτήτων τούτων, αἱ τῶν Πανοσ. Ἡγουμένου Κύκκου καὶ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου Μακαρίου φέρονται εὐρύτατα, ἡ δὲ τοῦ Ἁγ. Κυρηνείας ἀπὸ παλαιῶν συμπαθειῶν καὶ εἰς κύκλους ὡρισμένους, χωρὶς καὶ οὗτοι νὰ πιστεύωσιν εἰς πιθανότητα ἐπιτυχίας.

Μεταξὺ τῶν δύο πρώτων ὑποψηφίων δυσδιάκριτος φαίνεται ἔτι ἡ ἐπικράτησις τῆς γνώμης ὑπὲρ ἑκατέρου, ἐντούτοις μετὰ πολλῆς πιθανότητος δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐπαρχίᾳ εἶνε ἰσόπαλοι, ἐν Πάφῳ κατὰ φυσικὸν λόγον ἐπικρατεῖ ἀπολύτως ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Καθηγουμένου κ. Κλεόπα, ὡς Παφίου, ἐν ταῖς πόλεσιν ὅμως καὶ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Ἀμμοχώστου, Λάρνακος καὶ Λεμεσοῦ, ἐπικρατεστάτη εἶνε ἡ γνώμη ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου, ἐνῷ ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ Κυρηνείας, πιθανὸν εἶνε νὰ ἐπικρατῇ ἡ γνώμη ὑπὲρ τοῦ Ἁγ. Κυρηνείας.

Εἶνε ἀξιοσημείωτος, ἡ εὐεξήγητος, ἄλλως, καταφορὰ κατὰ τοῦ Ἁγ. Κιτίου τοῦ μεγίστου μέρους τῆς ἐπισκοπικῆς του περιφερείας εἴς τε τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία, ὥστε θὰ προσελάμβανε σημασίαν τινὰ ἡ ὑποψηφιότης του, ἂν τὸ ποίμνιόν του ἀπεφάσιζε ν' ἀπαλλαγῇ τῆς παρουσίας του.

Τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου ἐξασθενεῖ παρ' ἐκείνοις, οἵτινες ἐγνώρισαν ἐγγύτερον τὴν διαχείρισιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὁ φόβος μήπως καὶ αὐτὸς ἀκολουθήσῃ τὴν ἄστοχον πολιτείαν τοῦ θείου του Ἀρχιεπισκόπου καὶ μήπως ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἦνε τιμάριον τῆς οἰκογενειακῆς συγγενείας παντὸς βαθμοῦ καὶ πάσης τάξεως. Τῶν δύο τούτων δισταγμῶν αἰρομένων, ἡ ὑποψηφιότης τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου θὰ ἐτύγχανε τῆς γενικῆς ἐπιδοκιμασίας.

Ὡς φαίνεται διατεθειμένη ἡ κοινὴ γνώμη, ἐὰν αἱ ὑποψηφιότητες περιορισθῶσιν εἰς τὰ πρόσωπα τοῦ Πανοσιωτάτου Καθηγουμένου κ. Κλεόπα καὶ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Μακαρίου, αἱ ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθῶσιν ἤρεμοι καὶ ἐν πνεύματι ἀπολύτως διαλλακτικῷ, ἐνῷ ἡ ἀνάμιξις τοῦ Ἁγ. Κιτίου θὰ ἀπειλήσῃ νέαν ἀναστάτωσιν.

Τοιαύτη, ἐν πάσῃ δυνατῇ ἀκριβείᾳ, εἶνε ἡ κρατοῦσα κοινὴ γνώμη, καθόσον ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ ἀντιληφθῶμεν αὐτήν, καὶ πεποίθαμεν ὅτι οὕτως ἀντιλαμβάνονται αὐτὴν ὅσοι μετ' ἀμεροληψίας καὶ ἀνεξαρτησίας ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων.

Πᾶσα ὀφείλεται εὐλάβεια πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην, διότι αὐτὴ κέκτηται τὸ μέγα πλεονέκτημα τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἀνυποκρίτου εἰλικρινείας, γνώμονα ἔχουσα τὸ κοινὸν συμφέρον, καὶ ἀπηλλαγμένη πάσης ἰδιοτελείας καὶ ὑστερολογισμοῦ.

Ἀπόπειραι ἤδη ἤρξαντο πρὸς ἐπισκότισιν καὶ διαστροφὴν τῆς κοινῆς γνώμης, δι' ὑποβολιμαίων δημοσιεύσεων παρὰ τῶν ἐχόντων συμφέρον πρὸς τοῦτο. Πιστοὶ καὶ ἄγρυπνοι πάντοτε φύλακες παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ λαοῦ θὰ ἀποκρούωμεν τὰς ἀποπείρας ταύτας πάσῃ δυνάμει.

Σ. Σ. Κ. Φ. Τὰ ἀνωτέρω ἐγράφαμεν πρὸ τοῦ π. Σαββάτου καὶ δημοσιεύομεν αὐτὰ ὡς ἔχουσι τὰς ἐκ τῶν δημοσιεύσεων τοῦ π. Σαββάτου ἐντυπώσεις ἐκθέτοντες ἀνωτέρω.

Η Ι. ΣΥΝΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΝ

Ὡς εἴχομεν προαγγείλῃ ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ, μετὰ τὸν Σεβ. Τοποτηρητὴν ἀνῆλθον εἰς Λευκωσίαν τῇ π. Τετάρτῃ καὶ οἱ δύο ἄλλοι Ἁγ. Συνοδικοί, οἱ Π. Μητροπολίτης Κιτίου καὶ Μακαριώτατος Πρόεδρος Κυρηνείας καὶ ἐν Συνόδῳ εἰργάσθησαν διευθετήσαντες ἐν πρώτοις ἐγερθὲν ζήτημα περὶ δικαιοδοσίας τοῦ Σεβ. Τοποτηρητοῦ εἰς τὴν οἰκονομ. διαχείρισιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, δι' ἣν ἀπεφασίσθη συνῳδὰ τῷ γράμματι καὶ τῷ πνεύματι τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου ὅτι ἀναπληροῖ τὸν ἐκδημήσαντα Ἀρχιεπίσκοπον.

—Ἡ Ἐγκύκλιος περὶ ἐκλογῆς Εἰδικῶν καὶ Γενικῶν Ἀντιπροσώπων.

Ἐπελάβετο μετὰ τοῦτο ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς ἐργασίας πρὸς σύνταξιν τῆς Ἐγκυκλίου διὰ τὴν ἐκλογὴν Εἰδικῶν καὶ Γενικῶν Ἀντιπροσώπων, συνῳδὰ τῷ Καταστατικῷ Χάρτῃ, ἣν περατωθεῖσαν τῷ π. Σαββάτῳ ἀπέλυσε σήμερον ὁ Σεβ. Τοποτηρητὴς ὑπὸ ἡμερομ. 16 Ἰουλίου 1916.

—Ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς Ἱερεῖς.

Ἐν πρώτοις ἀπελύθη Ἐγκύκλιος ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν πρὸς τοὺς εὐλαβεστάτους ἐφημερίους ἱερεῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς δικαιοδοσίας προσκαλοῦσα τούτους ὅπως ἅμα τῇ παραλαβῇ ταύτης συνεννοούμενοι μετὰ τῶν Μουχταρῶν τῆς οἰκείας ἐνορίας ἢ τῆς κοινότητος καταρτίσωσι τὸ βραδύτερον ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς ὀνομαστικὸν κατάλογον πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν ἀρρένων ἐνοριτῶν αὐτῶν τῶν ἐχόντων συμπεπληρωμένον τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῶν, τοιχοκολλήσωσιν ἀντίγραφα τούτου ἐπὶ τῶν θυρῶν τῶν Ἐκκλησιῶν πρὸς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἀπελύθη ἡ Ἐγκύκλιος πρὸς ἅπαν τὸ πλήρωμα τῆς ἁγιωτάτης ἐν Κύπρῳ Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καλοῦμενον νὰ ἐκλέξῃ εἰδικοὺς ἀντιπροσώπους, καθ' ὃν τρόπον ὁρίζει ἡ αὐτὴ Ἐγκύκλιος.

Ὡς ἡμέρα ἐκλογῆς τῶν εἰδικῶν ἀντιπροσώπων ὁρίζεται ἡ Κυριακὴ τῆς 21 Αὐγούστου 1916. Ὡς τόπος ὁρίζεται ἡ αἴθουσα τοῦ σχολείου ἢ τὸ συνοδικὸν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐν ἐλλείψει ἑκατέρου τούτων, ὅπου ἤθελε κρίνει ὁ προεδρεύων τῆς ἐκλογῆς.

Ἡ ψηφοφορία θὰ γένηται μυστικὴ διὰ ψηφοδελτίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἦνε γεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν ἐκλεγομένων προσώπων ὡς εἰδικῶν ἀντιπροσώπων.

Ὁ ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος τὸ πρακτικὸν καὶ τὰς τυχὸν ἐνστάσεις ὀφείλει νὰ ταχυδρομήσῃ ὡς οἷόν τε συντόμως πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱ. Συνόδου εἰς Λευκωσίαν οὕτως ὥστε νὰ εὑρίσκωνται εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱ. Συνόδου ἐπὶ τῶν ἐνστάσεων κατὰ ἐκλεγέντων προσώπων θὰ ἀρχίσωσι τὴν 10 ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς ἤτοι τὴν 30ὴν Αὐγούστου 1916 ἡμέραν Τρίτην.

Ἡ ἐκλογὴ τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων θὰ ἐνεργηθῇ τὴν Κυριακὴν τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1916.

Αἱ τυχὸν ἐνστάσεις κατά τινος ἐκλογῆς δέον νὰ ἐπιδοθῶσιν αὐτοπροσώπως πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱ. Συνόδου ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς, νὰ ἐμφανισθῇ δὲ τὴν 9ην ἡμέραν ἤτοι τὴν 27 Σεπτεμβρίου 1916 ἐνώπιον τῆς Ἱ. Συνόδου, ὅπως ἀποδείξῃ τὸ ὀρθὸν τῆς ἐνστάσεώς του.

Ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐξελέγξεως τῶν ἐκλογῶν τῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων ὁ Τοποτηρητὴς θὰ ἀπολύσῃ ἔγγραφον ὀνομαστικὴν πρόσκλησιν πρὸς πάντας τοὺς ἐκλεγέντας Γεν. Ἀντιπροσώπους καὶ τοὺς λοιποὺς δικαιουμένους κατὰ τὸ 20ον ἄρθρον τοῦ Καταστατικοῦ, ὅπως μετάσχωσι τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως προσκαλῶν αὐτοὺς ὅπως προσέλθωσι τῇ 15ῃ ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως τῆς προσκλήσεως ἡμέρα διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου.

Ἕπεται μετὰ τοῦτο πίναξ εἰδικῶν καὶ Γεν. Ἀντιπροσώπων κατ' ἐπαρχίας, τῶν ἐκλογικῶν ὑποδιαμερισμάτων, τμημάτων καὶ ἐνοριῶν.

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τῇ π. Κυριακῇ, καθ' ἃ προηγγέλθη, ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Φανερωμένης ἱερούργησαν ἀπὸ κοινοῦ οἱ Ἅγιοι Συνοδικοί, προϊσταμένου τοῦ Τοποτηρητοῦ Ἁγ. Πάφου κ. Ἰακώβου, τοῦ δεξιοῦ δὲ χοροῦ προΐστατο ὁ δοκιμώτατος τῆς Ἐκκλ. Μουσικῆς μύστης κ. Σ. Χουρμούζιος, παρεπιδημῶν ἐν Λευκωσίᾳ καὶ παρακληθεὶς πρὸς τοῦτο, ἀπουσιάζοντος τοῦ τακτικοῦ τῆς Ἐκκλησίας πρωτοψάλτου κ. Κλ. Ἀρτεμίδου.

Ἡ θεία λειτουργία, ὡς εἰκός, ἐγένετο σεμνοπρεπεστάτη καὶ ἐπιβάλλουσα, κατανύξασα τὸ ἐκκλησίασμα, ὅπερ ἀτυχῶς καὶ ἐν τοιαύτῃ περιστάσει δὲν ἐγένετο ὅσον προσεδοκᾶτο καὶ ὤφειλε νὰ ἦνε πυκνόν. Παρουσίαζε τοῦτο τὸν ὄγκον, ὅσος θὰ ἦτο κατά τινα μεγάλην ἑορτήν.

Τὸ οὐχὶ πολὺ πυκνὸν ἐκκλησίασμα τοῦτο ἠλαττώθη μετὰ τὸ εὐαγγελικὸν ἀνάγνωσμα, πολλῶν ἀπελθόντων, καὶ ἔτι μᾶλλον, καὶ ἄλλων πολλῶν ἀπελθόντων κατὰ τὸ λεγόμενον κοινωνικόν.

Καὶ ἐν οὕτω ἀραιωθέντι ἐκκλησιάσματι ἐτελέσθη τὸ προαγγελθὲν συνοδικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένου ἀοιδίμου

Ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου Β',

περὶ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἐπιμνημόσυνον εἶπε λόγον ὁ Π. Μητροπολίτης Κιτίου κ. Μελέτιος, ἐξάρας τὴν πολιτικὴν ἰδίᾳ δρᾶσιν τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου ἐπὶ 40 ὅλα ἔτη καὶ μὴ ἐκταθεὶς πέρα τῶν ὅσα ἐδημοσιεύθησαν ἐν ταῖς νεκρολογίαις τοῦ ἐγχωρίου τύπου, οὔτε κρεῖττω ἢ ὑψηλότερα τούτων εἰπών.

Ἐξαιρετικὴν καὶ ἰδιαιτέραν ἔννοιαν ὁ ἐπιμνημόσυνος λόγος τῆς Α. Πανιερότητος ἔσχε τὴν ἄκαιρον μνείαν περὶ ἐκλογῆς διαδόχου τοῦ μνημονευομένου ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἀ φ α τ ρ ί α σ τ ο ν καὶ ἀ δ η μ α γ ώ γ η τ ο ν λ α ό ν, ἐν οὕτω σοβαρᾷ στιγμῇ ποιούμενος διάκρισιν ἐν τῷ λαῷ καὶ ἐμβάλλων οὕτω εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τὸ σπέρμα τῆς διαιρέσεως καὶ τῆς διχονοίας.

Δυστυχῶς εἶνε ἴδιον τοῦ Ἁγ. Κιτίου καὶ περὶ ὑψίστων ἐθνικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων νὰ μὴ ἀπέχηται γλώσσης καὶ πνεύματος φατριαστικοῦ καὶ τοῦτο ἀπ' αὐτοῦ τοῦ Ἱεροῦ βήματος ἢ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Θρόνου.

ΣΥΛΛΥΠΗΤΗΡΙΑ ΤΗΣ Α. Ε. ΤΟΥ ΑΡΜΟΣΤΟΥ

Ἡ Α. Ε. ὁ Ἁρμοστὴς ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου ὑπὸ τῆς Α. Π. τοῦ Μητροπολίτου Πάφου καὶ Τοποτηρητοῦ διεβίβασε πρὸς τὴν Α. Πανιερότητα τὸ ἑπόμενον συλλυπητήριον γράμμα.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
20 Ἰουλίου 1916.

Ἀριθ. 841.

Πανιερώτατε,

Ἐνετάλην ὑπὸ τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Μ. Ἁρμοστοῦ νὰ γνωρίσω ὑμῖν τὴν λῆψιν τοῦ ὑμετέρου τηλεγρήματος, δι' οὗ διεβιβάζετε τὴν θλιβερὰν εἴδησιν τοῦ θανάτου τῆς Α. Μακαριότητος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, τὴν ὁποίαν ἡ Α. Ἐξοχότης ἤκουσε μετὰ βαθυτάτης θλίψεως. Προάγομαι δὲ νὰ εἴπω ὅτι ὁ Μέγας Ἁρμοστὴς ἐπεθύμει ὅπως ἀντιπροσωπεύσω τὴν Α. Ἐξοχότητα κατὰ τὴν κηδείαν, εἰμὴ ἀπρόοπτοι περιστάσεις μὲ ἠμπόδιζον κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν νὰ μεταβῶ εἰς τὴν Μονὴν Τροοδιτίσσης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Παρακαλῶ δὲ τὴν Ὑμ. Πανιερότητα ὅπως διαβιβάσῃ εἰς τοὺς συγγενεῖς τῆς Α. Μακαριότητος καὶ εἰς τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας τῆς ὁποίας ἦτο ὁ Ἀρχηγὸς τὴν βαθεῖαν συμπάθειαν τῆς Α. Ἐξοχότητος, ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ἣν ὑπέστησαν.

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διατελῶ τῆς
Ὑμ. Πανιερότητος ὑμέτερος
εὐπειθὴς θεράπων

C. W. Orr

Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως.

Τῇ Α. Π. τῷ Μητ'ρ Πάφου καὶ Τοποτηρητῇ τοῦ Ἀρχιεπισκοπ. Θρόνου.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΔΙΔΑΓΜΑ

Ἐκ τῶν καλλίστων «Πατρίων» ἀναδημοσιεύομεν ἀρθρίδιον ὑπὸ τὴν ἄνωθι ἐπιγραφήν, οὗτινος τὸ περιεχόμενον εἶνε διδακτικὸν οὐ μόνον διὰ τὴν ἐλευθέραν Ἑλλάδα, δι' ἣν ἐγράφη, ἀλλὰ καὶ δι' ἡμᾶς ἐδῶ διά τινας περιπτώσεις ἃς ἐν καιρῷ θὰ ἐξάρωμεν.

«Ὅτε μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Μεσολογγίου, ἡ συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων κατεπλάγη διὰ τὸ τρομερὸν ἐκεῖνο συμβεβηκὸς καὶ ἐνόμισεν ὅτι τὰ πάντα ἀπώλοντο, ἐλιποψύχησε καὶ ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς παράκλησιν παρὰ τῇ Ἀγγλικῇ Κυβερνήσει, ἵνα μεσολαβήσῃ καὶ ἐπιφέρῃ συμβιβασμὸν μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Σουλτάνου.

«Ἀλλὰ τότε ἐξηγέρθη εἰς τὴν ψυχὴν τῆς πολεμοχαροῦς ἐκείνης γενεᾶς, θύελλα ὑποκώφου ἀγανακτήσεως διὰ τὴν ταπεινωτικὴν ἀπόφασιν ταύτην εἰς δέ, ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης, παρευρισκόμενος ἐν Ἐπιδαύρῳ ὡς πολίτης ἁπλοῦς, διεμαρτυρήθη τῇ 12 Ἀπριλίου 1826 καὶ δημοσίᾳ καὶ μάλιστα ἀντονώτατα κατ' αὐτῆς, ἀπεκάλεσε μετὰ θάρρους ἀνταξίου τῆς γνωστῆς πᾶσι πολεμικῆς ἀνδρείας αὐτοῦ τὴν ἀπόφασιν ταύτην ***παράνομον, ἀνθελληνικήν, καθ' ὁλοκληρίαν ἀναξίαν ἔθνους τὸ ὁποῖον ὑπεδουλώθη μὲν πολλάκις, ἀλλ' οὐδέποτε συνεβιβάσθη μὲ τοὺς τυράννους του,*** καὶ προσέθηκεν ἀκόμη τὰ ἀξιομνημόνευτα τάδε:

«***Ὁ λαός, κύριοι, τοῦ ὁποίου εἶσθε ἀντιπρόσωποι, δὲν σᾶς ἔδωκε πληρεξου-***

σιότητα νὰ καταργήσητε τὴν ἐθνικὴν καὶ πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν του... Σᾶς ἐκφοβεῖ ἡ πτῶσις τοῦ Μεσολογγίου; Ἀφιερωθῆτε, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀγῶνος, εἰς τὴν χαρακτηριστικὴν ἐνέργειαν καὶ τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων... Ἔχομεν ἀνάγκην προστασίας; ἂς καταφύγωμεν εἰς τοὺς ἡγεμόνας ὅλων τῶν ἐθνῶν... Ἐπιθυμοῦμεν εἰρήνην; Ἂς τρέξωμεν εἰς τὰ ὅπλα».

Ἀλλ' οἱ πληρεξούσιοι ὄχι μόνον δὲν ἠθέλησαν νὰ ἐκτιμήσουν τοὺς πλήρεις πατριωτικοῦ θάρρους καὶ εἰλικρινείας λόγους τούτους τοῦ γενναίου ἀνδρός, ἀλλ' ὡς συνήθως συμβαίνει, ἐξέλαβον οἱ πολλοὶ καὶ ἐπίσημοι τὴν διαμαρτυρίαν τοῦ ἑνὸς καὶ τούτου ἰδιώτου, ὡς φοβερὰν προσβολὴν κατ' αὐτῶν καὶ κατὰ πάσης τῆς Ἑλλάδος! Λοιπὸν ἐξηγέρθη παρ' αὐτοῖς κατακραυγὴ τρομερὰ ἐναντίον τοῦ αὐθάδους, ὡς ἐλέγετο, ἰδιώτου ἐκείνου, καὶ εὐθὺς συνῆλθον εἰς συνεδρίαν, συνέταξαν καὶ ἐξέδωκαν ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἀφῃροῦντο ἀπὸ τοῦ Ὑψηλάντου ὄχι μόνον οἱ ἄλλοι του τίτλοι, τοῦ στρατηγοῦ κ.τ.λ., ἀλλὰ καὶ αὐτὰ ταῦτα τὰ δικαιώματα του Ἕλληνος πολίτου! Ὑπῆρξαν μάλιστα καί τινες ἐκ τῶν πληρεξουσίων, οἱ ὁποῖοι προέτειναν, ἵνα καὶ διὰ τῆς βίας ἀποπεμφθῇ τῆς Ἐπιδαύρου! Κατ' εὐτυχίαν ὑπῆρχεν ἐκεῖ ὁ συνετώτατος Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ὅστις βλέπων τὰς ἀσχημίας ταύτας ἠγέρθη καὶ ἐβροντοφώνησε: *Κύριοι ὡς ἐδῶ! Αὐτὸ μόνον δὲν γίνεται. Ἂς ἐνθυμούμεθα ὅτι Ὑψηλάντης ἦτο ἀρχηγὸς τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ὅτι ὅλοι ἡμεῖς φέρομεν διαταγάς του!»*

Οὕτω ἠμποδίσθη τοὐλάχιστον ἡ τελευταία αὐτὴ πρᾶξις.

Νοεῖται οἴκοθεν ὅτι ὁ παμφάγος χρόνος κατέφαγε καὶ ἔρριψεν εἰς λήθην τὰς ἀκοσμίας ταύτας, διὸ καὶ ὁ ἀείμνηστος Καποδίστριας ἀναλαβὼν τὸ ἀξίωμα Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος, διώρισε τὸν Ὑψηλάντην στρατάρχην τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος, οὗτος δὲ ἡγούμενος ἐννέα χιλιάδων Ἑλλήνων ηὐτύχησεν ἀληθῶς νὰ καθαρίσῃ αὐτὴν ἀπὸ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων, νὰ συνάψῃ τὴν τελευταίαν μάχην τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀγῶνος παρὰ τὴν Πέτραν τῆς Βοιωτίας τῇ 12 Σεπτεμβρίου 1829, νὰ θέσῃ οὕτω τὸν θριγκὸν εἰς τὸ περίλαμπρον οἰκοδόμημα τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος».

***Σ. Σ. Κ. Φ.** Τὰ ἄνωθι ἂς γένωνται ἀπάντησις καὶ ἐπίκρισις εἰς τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῷ «Ἐκκλ. Κήρυκι» (τεῦχος 109ον σελ. 885), ἐφ' ὧν ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ φιλοπάτριδος Κοινοῦ.*

ΜΑΤΑΙΟΣ ΚΟΠΟΣ

Εἰς μάταιον ὑπεβλήθη κόπον τὸ «Νέον Ἔθνος» εἰς ἀνεύρεσιν τῶν πρακτικῶν ἐπὶ τῆς ἀπαντήσεως τῷ 1903, ἵνα δείξῃ ὅτι ἄλλος καὶ οὐχὶ ὁ ἀείμνηστος Σῶζος προέτεινε τὴν παράγραφον περὶ ἑνώσεως.

Τὸ σχέδιον τῆς ἀπαντήσεως εἶνε γνωστὸν ὅτι γίνεται ἐν συνεννοήσει μετὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν, καὶ ἑπομένως ἡ τιμὴ τῆς περὶ ἑνώσεως παραγράφου ἀνήκει εἰς πάντας τούτους, ἐὰν δὲ ἐμνημονεύσαμεν ἐπανειλημμένως τοῦ ἀειμνήστου Σώζου, τοῦτο ἐπράξαμεν οὐχὶ πρὸς μείωσιν τῆς ὀφειλομένης τιμῆς εἰς τοὺς συναδέλφους του, ἀλλὰ διότι αὐτὸς πρῶτος ἔθηκε τὸ ζήτημα τόσον ἀπροκάλυπτον καὶ ἀπερίφραστον καὶ οὕτως ἔχον ἐπεψηφίσθη.

Ἀλλὰ καὶ ἡ προσθήκη αὕτη εἶνε βέβαιον ὅτι προὐτάθη πάλιν μετὰ πρόχειρον συνεννόησιν καὶ συναίνεσιν τῶν συναδέλφων του, ὥστε νὰ ἦνε κοινὴ τιμή, δὲν ἠδυνάμεθα ὅμως συντάσσοντες ἄρθρον καὶ ἐπεισοδιακῶς ἀναφέροντες γεγονός τι νὰ παρεκβῶμεν εἰς λεπτομερείας μὴ ἀναγκαίας διὰ τὸ προκείμενον θέμα.

Εἶνε δὲ ἀναμφισβήτητον ὅτι πᾶσαι αἱ ἔκτοτε Ἀντιφωνήσεις ἦσαν ἀξιοπρεπέστατοι καὶ διερμήνευον τὸ γνήσιον φρόνημα τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Ἐφημερὶς Τῆς Κυβερνήσεως

ΝΟΜΟΘ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ.— Ἐπεκυρώθησαν νόμου ἰσχὺν λαβόντα τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν νομοθετικὴν σύνοδον ψηφισθέντα ἑξῆς νομοσχέδια:

«Περὶ προσθέτου ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὰς £28,100 διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κύπρου».

«Περὶ περαιτέρω προνοίας διὰ τὸ δωδεκάμηνον λῆγον τῇ 31ῃ Μαρτίου 1916 (ν.ἡ.)

«Περὶ περαιτέρω ἐξακολουθήσεως τῆς ἰσχύος τοῦ περὶ Ἐκκλησ. Ἰδιοκτησίας Νόμου τοῦ 1893».

«Περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ αἰγῶν νόμου τοῦ 1913».

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ. Γίνεται γνωστὸν ὅτι διὰ διατάγματος τῆς Α.Ε. τοῦ Ἁρμοστοῦ θὰ συγκροτηθῇ πρόσθετον Πταισματοδικεῖον εἰς Πλάτρας τῆς Ἐπαρχίας Λεμεσοῦ ἀπὸ 13)26 Αὐγούστου 1916 μέχρι 25)7 Σεπτεμβρίου 1916

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ. Δημοσιεύεται τὸ κείμενον ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως τῆς Κύπρου πρὸς τοὺς κ.κ. ***C. G. Gunther, S. W. Mudd*** καὶ ***P. Wiseman*** πρὸς ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀρχαίων ἐκβολάδων.

ΟΜΒΡΗΣΙΣ. Βροχαὶ κατὰ Ἰούνιον τοῦ 1916 (ν. ἡ) κατέπεσον εἰς Κοιλάνιον 0.26, Καλὸν Χωρίον 0.10 καὶ Κελοκέδαρα 0.05.

Σ.Σ. Κ.Φ. Εἶνε ἡ πεσοῦσα χάλαζα καὶ προξενήσασα τινας ζημίας.

Ἐν ἐκτάκτῳ φύλλῳ τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ὑπ' ἀριθ. 1235 καὶ ἡμερομ. 14)27 Ἰουλίου 1916 ἐδημοσιεύθησαν διάφοροι προκηρύξεις, αἱ μὲν περὶ ἀπαγορεύσεως διαφόρων εἰδῶν εἰς τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον, αἱ δὲ περὶ εἰδῶν λαθρεμπορίου πολέμου.

Μία τούτων ἐκτενεστάτη διαλαμβάνει πάντα τὰ πρόσωπα. καὶ τὰς ἑταιρείας πρὸς τὰς ὁποίας ἀπαγορεύεται πᾶσα συναλλαγὴ ὡς ἐχθρικάς, εἰς Μαρόκον, εἰς Ἀργεντίνην καὶ Οὐρανγουάην, Βολιβίαν, Βραζιλίαν, Χιλήν, Ἰσημερινόν, Περουβίαν καὶ εἰς πᾶσαν τὴν Νοτίαν καὶ Κεντρώαν Ἀμερικήν, εἰς Κούβαν, Ἰαπωνίαν, τὴν Ὁλλανδικήν, Ἰνδικήν, εἰς Περσίαν, Φιλιππίνας Νήσους, Δανίαν, Ἑλλάδα, Ὁλλανδίαν Νορβηγίαν, Πορτογαλλίαν, Ἰσπανίαν, Σουηδίαν.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ λεπτομερείας δύνανται νὰ εὕρωσι ταύτας εἰς τὸ ἀνωθι περιγραφόμενον φύλλον τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως.

Μικρὰ Χρονικά

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Ἀσμένως ἀγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ περὶ πάντα ἀρίστου καὶ μεμορφωμένου νέου καὶ Β. Πρωτοκολλητοῦ παρὰ τῷ Ἐπαρχ. Δικαστηρίῳ Λευκωσίας κ. Νίκου Χατζηγαβριὴλ καὶ τῆς καλλίστης καὶ ἄριστα μεμορφωμένης δεσποινίδος Ἀθηνᾶς Δ. Δημητριάδου Δικαστοῦ, τῆς προκρίτου ἐν τῇ γείτονι Ἐπαρχίᾳ οἰκογενείας.

◆◆◆

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ μνημόσυνον ἐτελέσθη τῇ π. Κυριακῇ ἐν τῷ Ι. Ναῷ Φανερωμένης ὑπὲρ τοῦ ἐν Κυρίῳ ἀναπαυομένου **Πολυβ. Γ. Μιχαηλέδου.**

◆◆◆

ΕΠΑΝΕΚΑΜΨΑΝ ἐξ Ἑλλάδος ἀπολυθέντες τῆς στρατιωτ. ὑπηρεσίας των ἐπ' ἀορίστῳ ἀδείᾳ οἱ ὡς ἐθελονταὶ τὸ πρῶτον καταταχθέντες καὶ ὡς ἔφεδροι ὕστερον κληθέντες ὑπὸ τὰς σημαίας ἄριστοι στρατιῶται κ. κ. Κωνσταντῖνος Ζαχαριάδης, λοχίας, Εὐστάθιος Δημητρίου καὶ Χρ. Χριστοδουλίδης τραυματίας τῶν δύο ἐνδόξων πολέμων ὑποδεκανεῖς, καὶ Κ. Πιπερίδης.

◆◆◆

ΑΦΙΚΕΤΟ ὡσαύτως ὁ ἀπὸ δεκατεσσάρων ἐτῶν ἐν τῷ Ἑλληνικῷ στρατῷ εὐδοκιμώτατα ὑπηρετῶν καὶ ἀπὸ ἁπλοῦ στρατιώτου εἰς ἀνθυπολοχαγὸν προαχθεὶς ὁ ἐκ Καμπιῶν τῆς Ὀρεινῆς κ. Χρ. Κυπριανίδης.

◆◆◆

ΟΙ ΑΓ. ΣΥΝΟΔΙΚΟΙ περατώσαντες τὰς προκαταρκτικὰς ἐργασίας διὰ τὴν ἐκλογὴν Εἰδικῶν καὶ Γενικῶν ἀντιπροσώπων καὶ διευθετήσαντες παρεμπεσόντα ζητήματα, ἐπανέρχονται σήμερον εἰς τὰ ἴδια.

◆◆◆

ΓΑΜΟΙ. Ηὐλογήθησαν τῇ π. Πέμπτῃ οἱ γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου Παπακυριακοῦ, Διδασκάλου καὶ τῆς καλλίστης Δεσποινίδος Εἰρήνης Χατζηγαβριὴλ τῆς ἐγκρίτου παρ' ἡμῖν οἰκογενείας.

ΔΗΜΟΣΙΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ «ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ»

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν περὶ ὥραν 4 μ. μ. θὰ γένηται διάλεξις ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀναγνωστηρίου

Περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἡμέρας.

Λευκωσία, τῇ 19 Ἰουλίου 1916.

(ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ).

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟΝ ΓΑΜΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 24 Ἰουλίου καὶ ὥραν 10 π. μ. εὐλογηθήσονται ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς μελλονύμφου οἱ γάμοι τῶν τέκνων ἡμῶν

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Π. ΜΙΤΣΙΔΟΥ

καὶ

ΟΛΓΑΣ Μ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΟΥ

παρακαλεῖσθε δέ, εὐαρεστούμενοι, νὰ τιμήσητε τούτους μετὰ τῆς ἀξιοτίμου οἰκογενείας σας.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 19 Ἰουλίου 1916.

Οἱ γονεῖς τῶν μελλονύμφων

Ἑλένη Μ. Συμεωνίδου
Κακουλλοῦ Π. Μιτσίδου
Μιχ. Συμεωνίδης.

ΣΗΜ.—Ἡ παροῦσα ἐπέχει τόπον καὶ ἰδιαιτέρας προσκλήσεως.

Οἱ μελλόνυμφοι δεξάμενοι τὰ συγχαρητήρια θὰ ἀπέλθωσιν αὐθήμερον εἰς Κυρήνειαν ὅπου ἄσμενοι θὰ δεχθῶσι τὰς συγχαρητηρίους ἐπισκέψεις.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας πληροφορεῖ ἐκείνους οἵτινες πιθανὸν νὰ ἐνδιαφέρωνται εἰς τὸ νὰ ἐκμάθωσιν ἢ ἴδωσι τὸν τρόπον τῆς διατηρήσεως νωπῶν ὀπωρῶν ἐντὸς φιαλῶν, ὅτι τὸ Γεωργικὸν Τμῆμα θὰ διεξαγάγῃ κατὰ τὴν 22 Αὐγούστου ἐ. ν. ἀπὸ τῆς 8—10 π. μ. εἰς τὴν Γεωργικὴν Σχολὴν ἐν Λευκωσίᾳ μίαν πρακτικὴν ὑποδειγματικὴν διδασκαλίαν τὴν ὁποίαν δύνανται νὰ παρακολουθήσωσιν οἱ βουλόμενοι δωρεάν.

W. Bevan,
Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ παρὰ τὸν Ἅγ. Κασσιανὸν οἰκία τῆς κ. Π. Ἀλωνεύτη περιέχουσα κῆπον καὶ πηγαῖον ὕδωρ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Πέτρῳ Ε. Ἀλωνεύτῃ.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Καίτοι ἀναγινώσκομεν εἰς τὰ Αἰγυπτιακὰ φύλλα ὅτι καταπλέουσιν ἐκεῖ ἀλλεπάλληλα ἀτμόπλοια ἑλληνικά, οὔτε διὰ τοῦ τῆς παρελθούσης οὔτε διὰ τοῦ τῆς παρούσης ἑβδομάδος συμβατικοῦ ἐκομίσθη ταχυδρομεῖον ἑλληνικόν, ὥστε στερούμεθα λεπτομερῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆς καταστάσεως, ἥτις εἶνε πάντοτε δυσάρεστος, ἕνεκα τοῦ πρωτοφανοῦς κομματικοῦ ἐκτροχιασμοῦ, ὅστις τοσοῦτον παραφέρει καὶ τοὺς μᾶλλον ἐξέχοντας πολιτικοὺς ἄνδρας, ὥστε νὰ παραλογίζωνται γράφοντες ἢ ὁμιλοῦντες κατὰ τρόπον ἀξιοθρήνητον.

Νηφαλία καὶ ἀμερόληπτος ἔκθεσις τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀποβαίνει παρ' ἡμῖν διὰ γνωστὴν αἰτίαν ἀνέφικτος, καὶ διὰ τοῦτο ἀρκούμεθα εἰς τὴν ἀναδημοσίευσιν τῶν τηλεγραφικῶν εἰδήσεων τοῦ Ἑλλην. Πρακτορείου καὶ τούτου φατριάζοντος.

Ἀθῆναι 10)23 Ἰουλ.—Ὁ Πρίγκηψ Ἀνδρέας ἐπεσκέφθη τὸν Βασιλέα Γεώργιον τῆς Ἀγγλίας.

Εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τοῦ Λονδίνου θεωρεῖται ὅτι ἡ ἐπίσκεψις αὕτη θὰ ἔχῃ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Ἀθῆναι 12)25 Ἰουλ.— Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀντικατάστασιν 10 νομαρχῶν.

Αἱ Βουλευτικαὶ ἐκλογαὶ θὰ διεξαχθοῦν τὴν 25 Σεπτεμβρίου (π.ἡμ.)

Ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Σερβίας κ. Πάσιτς ἀφίκετο εἰς Κέρκυραν.

Ἀθῆναι 13)26 Ἰουλ.—Βεβαιοῦται ὅτι αἱ Δυνάμεις τῆς Συνεννοήσεως θὰ θεωρῶσιν ὡς ἀκεραίως ὑφισταμένην τὴν Διακοίνωσιν αὐτῶν καὶ μετὰ τὰς ἐκλογάς, ἀπέναντι τῶν πολιτικῶν, οἵτινες ἀπετέλουν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Σκουλούδη.

Ἀθῆναι, 14)27 Ἰουλ.—Ἡ Σοφία Τρικούπη, ἀδελφὴ τοῦ ἀειμνήστου πολιτικοῦ Χαριλάου Τρικούπη, ἀπεβίωσε.

Μία ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἀπαγορεύει τὴν πώλησιν τῶν Ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων εἰς ξένους.

Ἀθῆναι, 15)28.—Ὁ Ἐθνικὸς Σύλλογος τῶν Ἐφέδρων ἐξέλεξεν ὡς πρόεδρον αὐτοῦ τὸν στρατηγὸν Δαγκλῆν, ἀντιπρόεδρον τὸν ναύαρχον Γκίνην, γραμματέα τὸν λοχαγὸν Καρασεβδᾶν.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀποτελεῖται ἐκ σημαντικῶν προσώπων, τοῦ στρατηγοῦ Λαπαθιώτου, τῶν ἀντισυνταγματαρχῶν Μηλιώτου καὶ Κόντου καὶ τοῦ πλοιάρχου Μελᾶ.

Τὰ κατὰ τὴν πυρκαϊὰν τοῦ Τατοΐου.

Αἱ ὑπὸ τῆς πυρκαϊᾶς προξενηθεῖσαι ζημίαι εἶνε ἀνυπολόγιστοι. Ἄνω τῶν 20,000 στρεμμάτων πευκοφύτων ἐπυρπολήθησαν καὶ ἐκ τῶν ἀνακτόρων τοῦ Τατοΐου μόνον τὸ τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου περιεσώθη.

Καθ' ἃς ἔδωκε πληροφορίας ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ζυμβρακάκης, τὸ πῦρ ἐξερράγη τὸ πρῶτον εἰς χάνι Κατσιμίδη, πλησίον τοῦ ὁποίου παρασκευάζονται ξυλάνθρακες.

Οἱ χωρικοὶ προσεπάθησαν νὰ κατασταλῶσι τὸ πῦρ, ἀλλὰ τοῦτο ἀκάθεκτον ἐξηπλώθη πρὸς τὸ κτῆμα Χέλμη, παρὰ τὸ Στροφίλι.

Ἑπτὰ ἄγνωστοι (πρόσφυγες), οἵτινες κατελήφθησαν κεκρυμμένοι εἴς τινα δίοδον παρὰ τὸ Στροφίλι, συνελήφθησαν ὀλίγον μετὰ τὴν ἔκρηξιν τῆς πυρκαϊᾶς.

Ὑποτίθεται ὅτι ἔθηκαν αὐτοὶ τὸ πῦρ εἰς τὸ δάσος ὅπως προκαλέσωσι πανικὸν εἰς Κηφισσιὰν καὶ ἐπωφελούμενοι τὴν σύγχυσιν καὶ τὴν ταραχὴν νὰ διαρπάσωσι τὰ ἐξοχικὰ μέγαρα τῶν εὐπόρων.

Ἡ ἀνακριτικὴ ἀρχὴ δι' ἀνακοινωθέντος δηλοῖ πρὸς τὸ δημόσιον ὅτι προσεχῶς θὰ δημοσιευθῶσι τὰ πορίσματα τῶν ἀνακρίσεων.

Πῶς ὁ Βασιλεὺς διέφυγε τὸν κίνδυνον.

Ἡ ἀναγγελία τῆς πυρκαϊᾶς κατὰ τὴν πρωΐαν, οὐδεμίαν ἀνησυχίαν εἶχε προκαλέσει. Ἡ ἑστία τοῦ πυρὸς ἦτο μακράν. Ὁ Βασιλεύς, μετὰ τὸ πρόγευμα, εἶχεν ὑπάγει ν' ἀναπαυθῇ. Ἡ Βασίλισσα περιεπάτει ὑπὸ τὰ μεγάλα δένδρα, πρὸ τοῦ ἀνακτόρου. Αἴφνης, εἷς χωροφύλαξ καταφθάνει πνευστιῶν:

—Μεγαλειοτάτη, ἡ φωτιὰ σᾶς περικυκλώνει ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη.

Ὁ Βασιλεὺς ἀφυπνισθεὶς ἐκ τοῦ μεσημβρινοῦ ὕπνου ἐδέχθη τὴν εἴδησιν μετὰ πολλῆς ψυχραιμίας. Ζητεῖ αὐτοκίνητον διὰ νὰ μεταβῇ ὁ ἴδιος καὶ ἀντιληφθῇ τὴν κατάστασιν. Ἡ Βασίλισσα ἐτοποθετήθη πλησίον του. Εἰς ἄλλο αὐτοκίνητον ἐτοποθετήθησαν οἱ 3 ἀξιωματικοί, ἤτοι ὁ Δελλαπόρτας, Χρυσοσπάθης καὶ Κουλουμόπουλος, οἵτινες ἐπέπρωτο νὰ μὴ ἐξέλθωσι ζῶντες ἀπὸ τὴν κάμινον.

Τὰ δύο αὐτοκίνητα διηυθύνθησαν πρὸς τὸ Κατσιμίδη. Ἐντὸς μικροῦ ἐσκεπάσθησαν ἀπὸ πυκνὸν καπνόν. Ῥήξασα κραυγὴν τρόμου, ἡ Βασίλισσα ἐπήδησε ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον καὶ ὥρμησε, τρέχουσα, πρὸς τὸ ἀνάκτορον, ἔνθα εὑρίσκοντο οἱ Βασιλόπαιδες. Ἥρπασε τὰς μικρὰς πριγκηπίσσας Εἰρήνην καὶ Αἰκατερίνην, ἐπέβη ἄλλου αὐτοκινήτου καὶ ἀφοῦ ἔδωκε τὰς ἀπαιτουμένας διαταγὰς διὰ τὴν διάσωσιν μερικῶν ἰδιαιτέρων προσφιλῶν ἀντικειμένων τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, ἀνεχώρησεν εἰς Κηφισσιάν.

Ὁ Βασιλεύς, ὅστις δὲν ἠθέλησε νὰ συνοδεύσῃ τὴν Βασίλισσαν, εὑρέθη ἐξαίφνης ἐν μέσῳ τῶν φλογῶν. Οὐδεμία ἔξοδος ὑπῆρχε, πλὴν μιᾶς βαθείας χαράδρας. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς δὲν διστάζει. Ἐπήδησεν ἀπὸ ὕψους 6 μέτρων. Εἷς εὔζωνος καὶ εἷς χωροφύλαξ ὥρμησαν κατόπιν του, τόσον δὲ ἐγκαίρως διὰ νὰ δεχθοῦν εἰς τὰς ἀγκάλας των τὸν ἡγεμόνα, ὅστις πίπτων, εἶχε πάθει ἐλαφρὰν ἐξάρθρωσιν τοῦ ποδὸς καὶ ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοῦ καπνοῦ, τῆς ζέστης καὶ τοῦ πόνου, ἤρχισε νὰ λιποθυμῇ. Οἱ δύο στρατιῶται τὸν ἀνήγειραν, τὸν μετέφεραν ταχέως ἔξω τῆς ἐπικινδύνου ζώνης καὶ κατώρθωσαν νὰ φθάσουν εἰς τὸ Ἀνάκτορον.

Ἐκεῖ παρεσχέθησαν αἱ πρῶται βοήθειαι πρὸς τὸν Βασιλέα. Ἀλλὰ ὀλίγα λεπτὰ κατόπιν ἤρχετο ἡ πληροφορία ὅτι τὸ πῦρ, μεταπηδῶν πρὸς τὸ ἄλλο μέρος τῆς ὁδοῦ ἠπείλει νὰ κόψῃ τὴν συγκοινωνίαν πρὸς τὴν Κηφισσιάν, καὶ τότε μόνον ὁ Βασιλεὺς ἀπεφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Δεκέλειαν.

Οἱ δυστυχεῖς ἀξιωματικοί, οἵτινες συνώδευσαν τὸν Βασιλέα ἐν τῷ δάσει τὸν εἶχον ἴδῃ κατερχόμενον τοῦ αὐτοκινήτου του. Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς εἶχεν ἤδη πηδήσει εἰς τὴν χαράδραν. Τυφλωθέντες ὑπὸ τοῦ καπνοῦ, δὲν τὸν ἀντελήφθησαν. Ἀναζητοῦντες τὸν Βασιλέα, ἔπεσον εἰς τὴν κάμινον.

Ὁ σωτὴρ τοῦ Βασιλέως.

Ὁ σώσας τὸν Βασιλέα εἶνε δεκανεὺς ὀνομαζόμενος Ἀλεξιάδης καὶ κατάγεται ἐκ Σαμοθράκης.

Εἶνε πρόσφυξ καταταχθεὶς ὡς ἐθελοντὴς ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου καὶ μετέσχεν 14 μαχῶν.

Οὗτος κατὰ πρόσκλησιν ἀνῆλθε τὴν 4)17 Ἰουλίου εἰς τὰ ἀνάκτορα καὶ ὡδηγήθη πρὸ τῆς Βασιλίσσης, ἥτις ἐδέχθη αὐτὸν μετ' ἐξαιρετικῆς συμπαθείας κρατήσασα ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν, διερωτῶσα τοῦτον περὶ τῆς καταγωγῆς καὶ τοῦ βίου του ἐν γένει ὡς καὶ περὶ τῆς συμπτώσεως, ἥτις ἔφερεν αὐτὸν πλησίον τοῦ Βασιλέως κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ μεγίστου κινδύνου.

Ἡ Βασίλισσα προσέφερεν εἰς αὐτὸν 500 δραχ. καὶ τοῦ ἀπένειμε τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ὑποσχομένη καὶ στρατιωτικὴν προαγωγήν.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

Συμπληροῦνται κατ' αὐτὰς δύο ὁλόκληρα ἔτη ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ τρομερωτάτου ἐν τῇ ἱστορίᾳ πολέμου καὶ ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ μεταφράσαντες δημοσιεύομεν ἀλλαχοῦ περίληψιν αἰσιοδόξου φιλοσοφικῆς μελέτης περὶ τῶν συνεπειῶν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς εἰρήνης, ἥτις ἀτυχῶς οὐδαμοῦ ἐπιφαίνεται.

Ὁ φρικαλέος πόλεμος εἰσέρχεται ἀπὸ σήμερον ἰδίᾳ εἰς τὸ τρίτον ἔτος αὐτοῦ χωρὶς νὰ ἦνε δυνατὸν καθ' οἱανδήποτε πιθανότητα καὶ ὑπὸ τῆς ἀρίστης στρατιωτικῆς αὐθεντίας νὰ προρρηθῇ ἡ ἔκβασις αὐτοῦ.

Ὁ εὐρωπαϊκὸς τύπος ἐπὶ τῇ περιστάσει ταύτῃ θὰ ἀναμετρήσῃ, καθόσον θὰ ἐπιτρέψῃ ἡ λογοκρισία, τὰς τρομερὰς καὶ ἀνυπολογίστους ἀπωλείας καὶ καταστροφὰς ἑκατομμυρίων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων καὶ μόλις εἰς τὴν φαντασίαν ἀντιληπτοῦ πλούτου, χωρὶς διὰ τούτου νὰ κατανοηθῇ ὁ πολεμικὸς πυρετὸς ὅστις ἄδηλον ἐπὶ πόσον χρόνον θὰ ἐξωθῇ τὸν πεπολιτισμένον χριστιανικὸν εὐρωπαϊκὸν κόσμον εἰς τὴν ἀλληλοσφαγὴν καὶ τὴν ἀλληλεγγύην.

Τῇ 10)23 Ἰουλίου 1914 ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις τοῦ Αὐστριακοῦ τελεσιγράφου εἰς τὴν Σερβίαν, ἡ ἀπάντησις τῆς ὁποίας δὲν ἐθεωρήθη ἱκανοποιητική.

Τῇ 14)27 Ἰουλίου ὁ Σὶρ Ἐδ. Γκρέϋ ἀνεκοίνωσε τὰς προτάσεις του περὶ συνδιασκέψεως Γερμανίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας μετὰ τῆς Μ. Βρεττανίας.

Τῇ 15)28 Ἰουλίου ἡ Αὐστρουγγαρία ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Σερβίας.

Τῇ 19)1 Αὐγούστου ἐκήρυξεν ἡ Γερμανία τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ρωσίας.

Τῇ 20)2 Αὐγούστου ἐνέβαλον τὰ γερμανικὰ στρατεύματα εἰς Γαλλίαν.

Τῇ 22)4 Αὐγούστου ὥρα 11 μ.μ. ἡ Μ. Βρεττανία ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τῆς Γερμανίας.

Τῇ 27)10 Αὐγούστου ἡ Γαλλία ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τῆς Αὐστρουγγαρίας.

Αἱ σημαντικώτεραι τηλεγ. εἰδήσεις ἐκ τῶν διαφόρων μετώπων τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Λονδῖνον 10)23.— Ὁ στρατηγὸς Χαὶγκ ἀγγέλλει ὅτι ἡ μάχη ἤρχισε πάλιν ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ μετώπου ἀπὸ τὸ Ποζιὲρ μέχρι τοῦ Γκιγιεμόν, παρὰ τὸ Ποζιέρ. Τὰ ἐξωτερικὰ γερμανικὰ ἔργα κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν Αὐστραλιανῶν καὶ τῶν περιφερειακῶν. Ἡ μάχη ἔφθασεν εἰς βαθμὸν ἐκτάκτου σφοδρότητος. Οἱ περιφερειακοὶ καὶ οἱ Αὐστραλιανοί, προσέβαλον ἐκ νοτιοδυτικῶς καὶ νοτιανατολικῶς, καὶ κατέλαβον τὰ ἐξωτερικὰ γερμανικὰ ἔργα εἰς Ποζιέρ. Σφοδρὸς ἀγὼν διεξάγεται ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς τὰ χωρία, ὅπου οἱ Γερμανοὶ ἀνθίστανται ἀπελπιστικῶς μὲ πολλὰ μυδραλλιοβόλα. Αἱ μάχαι ἔλαβον τὸν αὐτὸν λυσσώδη χαρακτῆρα ἐπὶ τῶν ἄλλων σημείων τοῦ μετώπου. Οὐδεμία πρόοδος ὁριστικὴ σημειοῦται μέχρι τοῦδε. Εἰς δοθεῖσαν στιγμὴν σήμερον τὸ πρωΐ, ἀνεκτήσαμεν τὸ σύνολον τοῦ Λογκεβάλ, ἀλλ' ὁ ἐχθρὸς κατέλαβε πάλιν τὸ βόρειον ἄκρον τοῦ χωρίου. Τὰ ἄκρα τοῦ Γκιγεμὸν ἤλλαξαν ἐπίσης δὶς κατόχους.

12)25.—Ὁ στρατηγὸς Χαὶγκ ἀγγέλλει· Ἐχθρικὴ ἀπόπειρα πρὸς ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ δεξιοῦ μας, χθὲς ἀπόγευμα, ἀνεκόπη καὶ δύο ἔφοδοι πεζικοῦ κατὰ τοῦ κέντρου μας ἀπεκρούσθησαν. Ἐκερδίσαμεν περισσότερον ἔδαφος βορείως τοῦ Ποζιέρ, παρὰ τὴν ζωηροτάτην ἀντίστασιν. Ὁ ἐχθρὸς ἔλαβε τελευταίως μεγάλας βοηθείας ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ Σόμ. Ὁ βομβαρδισμὸς ἐξακολουθεῖ καὶ ἐνίοτε καθίσταται ἐκτάκτως σφοδρός. Τῶν χθεσινῶν ἐφόδων πεζικοῦ προηγήθη βομβαρδισμὸς ἐκτάκτως σφοδρός. Αἱ ἔφοδοι αὗται ἀνεκόπησαν ὑπὸ τοῦ συγκεντρωμένου πυρός μας καὶ ὁ ἐχθρὸς εἰς οὐδὲν σημεῖον κατώρθωσε νὰ φθάσῃ μέχρι τῶν χαρακωμάτων μας. Αἱ ἀπώλειαι τοῦ ἐχθροῦ πρέπει νὰ ἦναι μεγάλαι. Ἐσημειώθησαν πολλαὶ συγκρούσεις σῶμα πρὸς σῶμα εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς γραμμῆς, ὅπου τὸ πεζικόν μας εἰς μέρη τινὰ προυχώρησε. Τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ Ποζιὲρ εἶνε ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς χεῖρας μας. Οἱ αἰχμαλωτισθέντες ἐδῶ περιλαμβάνουν καὶ δύο διοικητὰς ταγμάτων.

13)26.—Ὁ στρατηγὸς Χαὶγκ ἀνακοινοῖ· «Τὸ ὅλον Ποζιὲρ εὑρίσκεται νῦν εἰς χεῖρας μας. Δυτικῶς τοῦ χωρίου νέα προέλασις ἐγένετο καὶ δύο ἰσχυρὰ χαρακώματα κατελήφθησαν.

Οἱ περιφερειακοὶ ἔκαμαν τὴν προέλασιν ταύτην καὶ συνέλαβον ἀριθμόν τινα αἰχμαλώτων, ἐν οἷς πέντε ἀξιωματικοί. Οὐδεμία μεταβολὴ ἀλλαχοῦ.

14)27.—Ἡ μάχη τοῦ Ποζιὲρ περιγράφεται ἐν Παρισίοις ὡς ἡ σφοδροτέρα τῶν μέχρι τοῦδε. Τὸ ἄνθος τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων ἐχρησιμοποιήθη καὶ ἐσφάγη. Τὰ βρανδεμβουργιακὰ στρατεύματα ἔκαμαν 8 ἐπιθέσεις καὶ πάντοτε ἐθερίσθησαν.

ΡΩΣΣΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Πετρούπολις, 12)25.—Ἀνακοινωθὲν ἀγγέλλει ὅτι λυσσώδης μάχη διεξάγεται, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐπίθεσιν τοῦ στρατηγοῦ Σαχάρωφ μεταξὺ Μπρόντυ καὶ Βλαδιμὶρ—Βελίνσκυ.

Αἱ τουρκικαὶ στρατιαὶ ἐν Ἀρμενίᾳ ὑποχωροῦν ἐν ἀταξίᾳ. Εὑρισκόμεθα ἤδη 10 μίλλια ἀπὸ τοῦ Ἐρζιντζιάν.

Κάϊρον, 13)26.—(Ἐπίσημον Ἀνακοινωθέν).—Οἱ Ρῶσσοι κατέλαβον τὸ Ἐρτζντζιὰν τὴν 25 τρέχοντος.

Πετρούπολις, 14)27.—Ἡ κατάληψις τοῦ Ἐρτζντζιὰν ἀποτελεῖ ἐπιτυχίαν σπουδαιοτάτην, καθόσον ἐξασφαλίζει τὴν κυριαρχίαν τῆς ὁδοῦ τῆς Τραπεζοῦντος καὶ Ἐρζερούμ καὶ παρέχει εἰς τοὺς Ρώσσους τὴν ἄνευ ἐμποδίων κατοχὴν τῆς ναυτικῆς βάσεως τῆς Τραπεζοῦντος, ἥτις θὰ ἦναι μεγάλης ὠφελείας, ἂν ὁ Μ. Δοὺξ προτίθεται νὰ προσβάλῃ τὰς κυρίας τουρκικὰς θέσεις εἰς Σιβᾶς, εἰς 120 μίλλια ἀπὸ τοῦ Ἐρζντζιὰν καὶ νὰ εἰσδύσῃ εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Ἀνατολῆς, εἰς τὴν καρδίαν τῆς Τουρκικῆς Αὐτοκρατορίας.

—Τὸ Ἐρζιτζιὰν

Εἶναι ἱερὰ πόλις διὰ τοὺς Ἀρμενίους. Τῷ 305 μ. Χ. συνεπείᾳ διαφωνίας μὲ τὸν βασιλέα τῆς Ἀρμενίας Διορτάδ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Φωτιστὴς (ἀρμ. Κηρκὸρ Λουσάροβιτς) ἐγκατεστάθη εἰς Ἐρτζιζιάν, ἀρχαίαν ἤδη πόλιν. Ἱδρύθησαν δύο ναοί, ὅπου συναθροίζονται καὶ τώρα οἱ πιστοί. Εἶναι καὶ λίαν πλουσία. Οἱ ἐν αὐτῇ Ἀρμένιοι ἀνέρχονται ἢ ἴσως ἀνήρχοντο εἰς 8000. Ὁ ὅλος καζᾶς ἔχει 60,000 κατοίκους, ἐξ ὧν 15,000 ἀρμένιοι.

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΥΤΗΡΙΟΝ «Η ΚΥΠΡΟΣ»

Ι. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ & Σιας

ΕΝ ΛΕΜΕΣΩι

Εἰς τὸ παγκυπρίως εὐφημότατα γνωστὸν Μηχανουργεῖον τοῦτο κατασκευάζονται **Σιδηρᾶ ἀλακάτια, Ἐλαιοπιεστήρια, Στεμφυλοπιεστήρια, Στεμφυλοτριβεῖα, Μαγειρεῖα, θερμάστραι, Μανουάλια, Κώδωνες, Ὄλμοι (Μάσκουλα), Κιγκλιδώματα, Κανapέδες, Κυψέλαι** κ. ἄ. μετὰ τέχνης, στερεότητος καὶ κομψότητος Εὐρωπαϊκῆς. Εἰς πάσας τὰς ἀπὸ τῆς συστάσεώς του γενομένας ἐν Κύπρῳ βιομηχανικὰς ἐκθέσεις ἔλαβον τὰ μηχανήματα καὶ τὰ ἐργαλεῖα τὰ κατασκευασθέντα ἐν αὐτῷ **Χρυσᾶ Μετάλλια** μετ' αὐστηρὰν τεχνοκρισίαν ὑπὸ ἐμπείρων Ἄγγλων τεχνοκριτῶν.

Καθ' ἅπασαν ἤδη τὴν Νῆσον εἶνε διαδεδομένα τὰ προϊόντα τοῦ Μηχανουργείου τούτου, καὶ πάντες οἱ κάτοχοί των εἶνε οἱ ἀψευδεῖς καὶ διαπρύσιοι διαφημισταὶ τῆς λαμπρᾶς ἐργασίας του, ἐκτελουμένης ὑπὸ Κυπρίων τεχνητῶν καὶ τιμώσης ἐξαιρέτως τὴν ἐγχώριον βιομηχανίαν.

Πᾶσα αἴτησις ἢ παραγγελία δέον ν' ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Συνέταιρον καὶ Διευθυντὴν τοῦ Μηχανουργείου κ. **Στυλιανὸν Ἰωαννίδην**

Εἰς Λεμεσόν.

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις:
«Χυτήριον-Λεμεσός».

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΝ ΚΥΠΡῼ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: Ὁ κ. Ἀριστόδ. Παπαπαύλου.
ΛΑΡΝΑΞ: Ὁ κ. Ἀντ. Χ. Λευκωνικιάτης.
ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ: Οἱ κ.κ. Π. Ἰωάννου καὶ Σία.
ΠΑΦΟΣ: Ὁ κ. Σ. Μ. Ἀγρότης.
ΜΟΡΦΟΥ: Ὁ κ. Γ. Γρ. Δημητριάδης.

ΣΑΠΩΝΕΣ

ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΚΑΙ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν καταναλωτῶν σαπώνων τοῦ μεγάλου ἐργοστασίου τῶν κ. κ. **Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλλου** ὅτι ἀπό τινος πολλὰ ἐργοστάσια ἤρχισαν νὰ κατασκευάζουν σάπωνας ὁμοίους κατὰ τὸν χρωματισμὸν καὶ τὸν τύπον πρὸς τοὺς σάπωνας τοῦ εἰρημένου ἐργοστασίου καὶ νὰ προσφέρουν τοὺς σάπωνάς των εἰς τὴν κατανάλωσιν, διατεινόμενοι ὅτι τὸ προϊόν των εἶνε παρόμοιον δῆθεν πρὸς τὸ τῶν **Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλλου.**

Ταῦτα πάντα λεγόμενα καὶ γραφόμενα πρὸς ἐξαπάτησιν βεβαίως τῶν ἁπλοϊκωτέρων φέρομεν εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτίμου πελατείας μας, ἥτις ἀντελήφθη ἤδη καὶ γνωρίζει ἀπὸ πολλοῦ ὅτι οἱ σάπωνες **Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλου** εἶνε καὶ θὰ παραμείνουν ἀναντικατάστατοι καὶ ἀσυναγώνιστοι λόγῳ τῆς ἐξαιρέτου αὐτῶν ποιότητος, ἐφιστῶμεν δὲ τὴν προσοχὴν τῶν πελατῶν μας, ὅπως ζητοῦν πάντοτε ἐπὶ τοῦ σάπωνος **Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλου** τὴν μάρκαν τοῦ ἐργοστασίου (φέρουσαν τὸν Τριπτόλεμον καὶ τὰ γράμματα ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΙΟΤΗΣ ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἑκάστης πλακὸς ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης τὸ ὄνομα ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΚΑΙ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ) ἵνα οἱ πελάται εἶνε βέβαιοι ὅτι ἀγοράζουν πράγματι τὸ σαποῦνι **Χαριλάου καὶ Κανελλοπούλου.**

Ὁ Γενικὸς πράκτωρ ἐν Κύπρῳ
Ν. Π. ΛΑΝΙΤΗΣ

4—5

ΜΙΧ. Λ. ΠΑΡΤΕΛΙΔΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

ΝΟΣΗΜΑΤΑ: ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΑ - ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Δέχεται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ κειμένῃ κατὰ τὴν πλατεῖαν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ὧραι ἐπισκέψεως 9—11 π.μ.
4—6 μ.μ.

Α. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΩΝ ΙΔΙΩΤΙΣΜΩΝ, ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ & ΦΡΑΣΕΩΝ

Ἕκαστον ἄδετον ἀντίτυπον τιμᾶται ἀντὶ 8 σελλινίων, δεμένον ἀντὶ 10 σελλινίων.